
HET LAND GÃ, VOL GEHEIMEN EN PARADOXEN...
Nr 7
40e jaargang
kuifje
HET WEEKBLAD VOOR ...-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR
DE SLAGVELDEN VAN DE DUIVEL
het lot van
MELLY BROWN
Een boeiend verhaal uit de secessie-oorlog
ROCK!
een eigentijds fenomeen
12-2-85
...OF-NEDERLAND f 2.25.

ROCK IS GEEN FOLK EN GEEN KUNST, MAAR EEN TOT KOOPWAAR GEMAAKTE DROOM

Sociologie is het lottospel van de intellektueel. Sociologen stellen een aantal regels en wetmatigheden op om dan tot de konklusie te komen dat de werkelijkheid of maatschappij eigenlijk niet in regels of wetmatigheden te vatten is. De sociologie als wetenschap wordt zo een symptoom van de ziekten van onze tijd: de vervreemdende kompleksiteit, het technologisch nihilisme. Je moet als socioloog dus durven een boek te schrijven over wat velen de voornaamste verderver van de jeugd-als-hoop-op-de-toekomst noemen: de rockmuziek. Het helpt natuurlijk als je naast professor in de sociologie ook rockkritikus bij de **Sunday Times** bent. Simon Frith zit in deze begenadigde positie. En wat meer is, Simon Frith is een rockfanaat.

Hij verontschuldigt zich vanaf de eerste bladzijden — je moet rock in de eerste plaats beleven, er niet over palaberen —; loopt zelf wat verloren in het door hem gemaakte onderscheid tussen pop en rock *(«dat in tegenstelling tot pop tekenen van oprechtheid, authenticiteit en kunstzinnigheid vertoont»)*; klaagt de marxistische sociologen aan wanneer deze stellen dat rockmuziek door de «big business» gemanipuleerd wordt, maar geeft hen gelijk door rock als een kapitalistische kultuurvorm te beschouwen; ziet en ontleedt daarom duidelijk de val die het kapitalistisch systeem voor de subkulturen en haar uitingen openzet; merkt daarbij tevreden op dat het «systeem» niet keer op keer wint; maakt als illustratie van zijn rake observaties een wat karige, maar boeiende dwarsdoorsnede van de 14 tot 18 jarigen van het industriestadje Keighley in Engeland; kortom behandelt op een detailrijke en tegelijk afstandelijk/objektieve en emotioneel/subjektieve manier elk aspekt van de rockkultuur.

Hij doet dit in drie delen. In «**Deel I: Betekenissen van de rock**» wordt getracht de rockevolutie te schetsen. Nu eens niet d.m.v. een historisch overzicht, doorspekt met namen en hits, maar aan de hand van stromingen en interpretaties. «**Deel II: Rockproduktie**» doorgraaft het mekanisme van de muziekindustrie, het marktsysteem en het entoerage (de pers, de independent labels, het punkgebeuren...) «**Deel III: Rockconsumptie**» typeert de verwerking en invloed van de rockmuziek op haar belangrijkste en enige consument: de jeugd. Verbanden tussen rock en seksualiteit, rock en vrije tijd, meisjes en jeugdkultuur worden hierin nauwgezet beschreven.

Rock! Sociologie van een nieuwe muziekcultuur is de meest betekenisvolle analyse van het rock- of popfenomeen. Als de elektriciteit uitvalt en dat je luistergenot belemmert, lees dan dit boek.
(N.v.d.r.: En dan maar hopen dat de elektriciteit overdag uitvalt!)

Ronald Grossey

Simon Frith — Rock! — Elsevier, Amsterdam/Brussel, 1984 — 319 blz. 775 fr./fl. 39,5.

foto's: Elsevier boekinfo

Auteur Simon Frith aan de koffie. Terecht tevreden over het gerealiseerde werk.

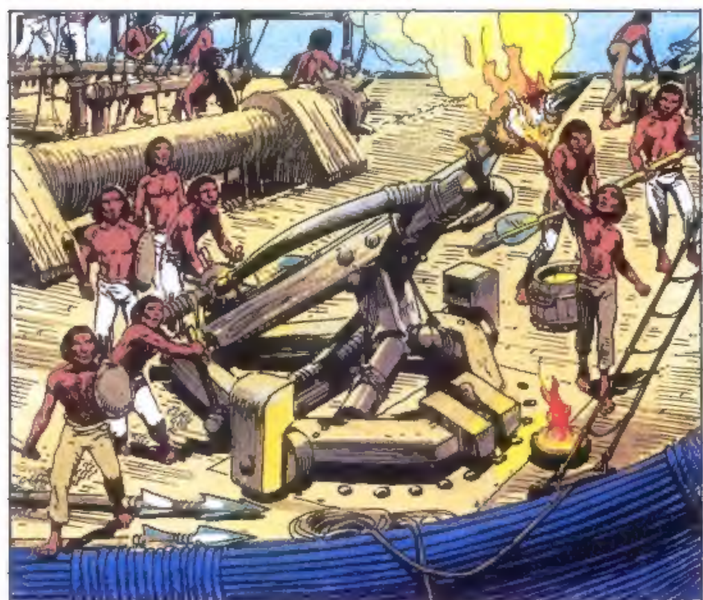
THORGAL

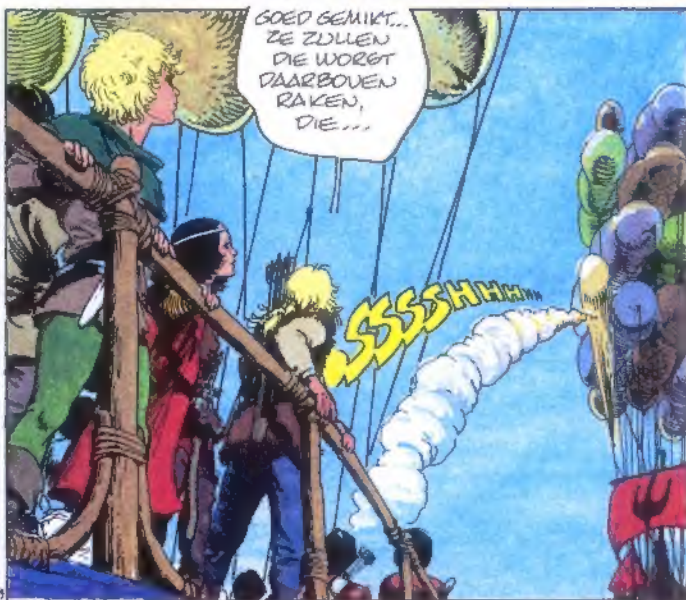
SAMENVATTING: Jolan, Boomvoet en Muff zijn in een vreemde wereld terecht gekomen. Thorgal kan zijn haat tegen Kriss nauwelijks bedwingen. De tocht naar Mayaxatl wordt voortgezet, maar er zijn vijandelijke schepen in zicht...

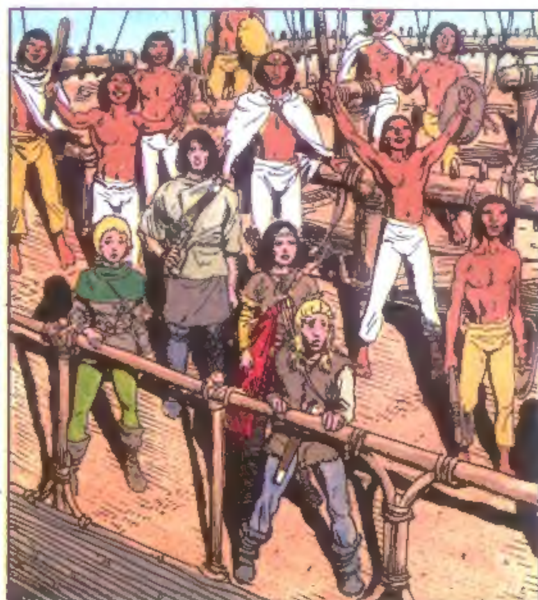

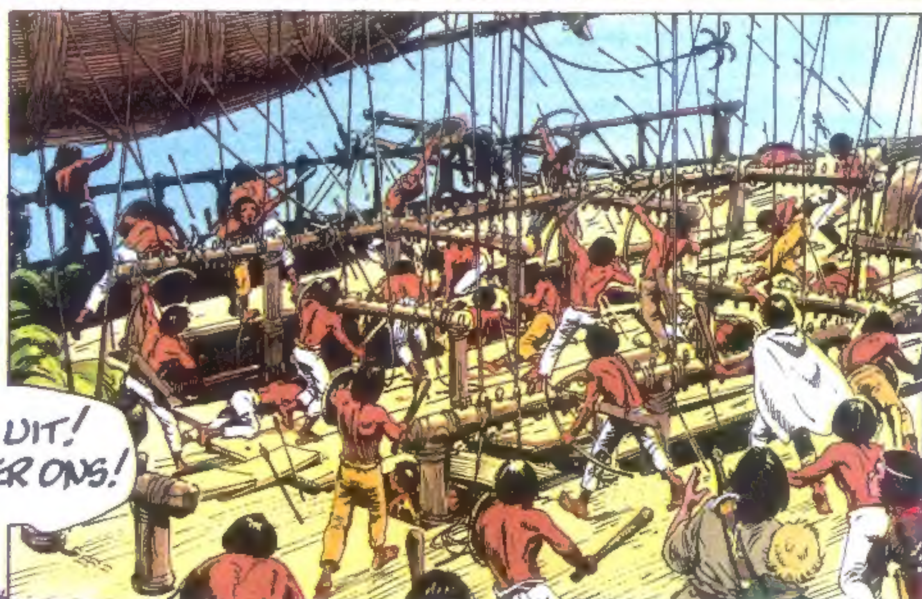
SLA OM

WHAMMM

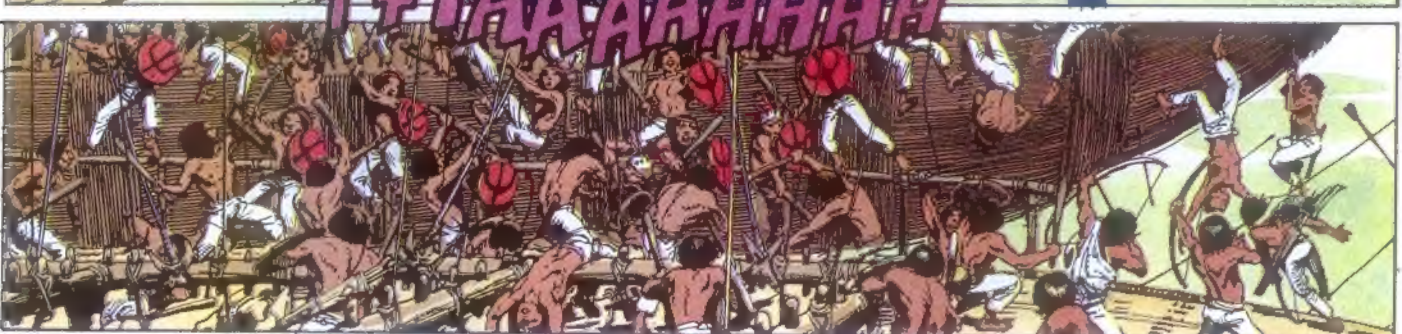

ZAGEN... ZAGEN JULLIE DAT?
DE STAKKERS...
AF-SCHUWE-LIJK!

KIJK UIT! ACHTER ONS!

YAAAHHHH
YAAAHHHH
YYYAAAAAHHHHH

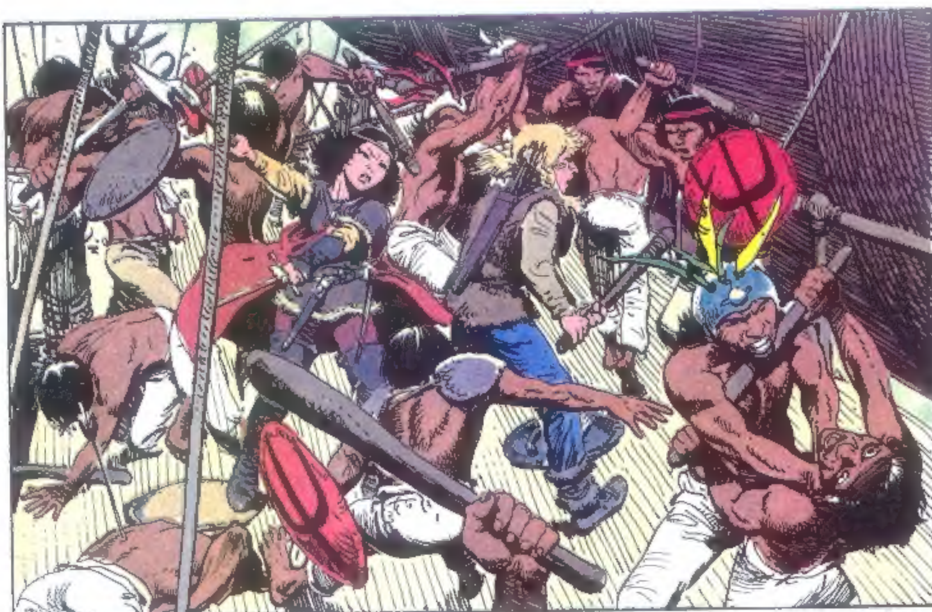

SLA OM

THORGAL

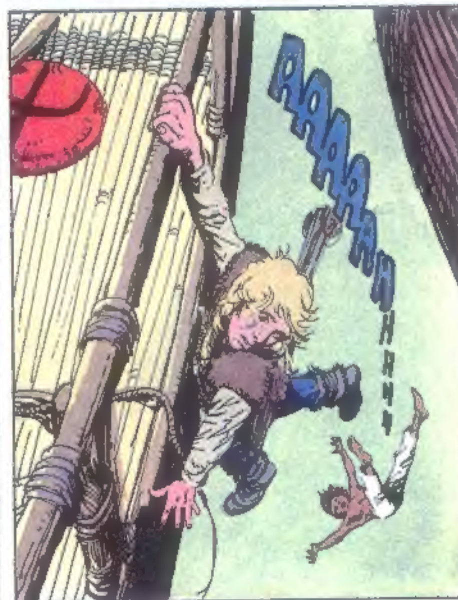

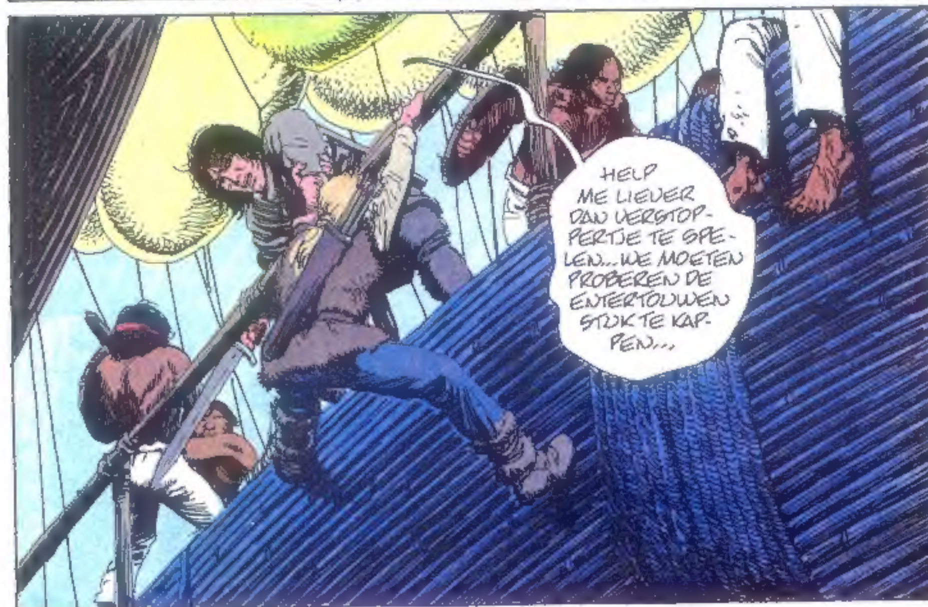

wordt vervolgd

STRIP TIPS

Klassiekers gedrukt in 4 kleuren op prachtig glanzend wit papier en gebonden in linnen rugband en harde kaft. Deze delen mogen in Uw stripverzameling niet ontbreken.

U kunt deze delen bestellen door overmaking van **f. 16,50** per deel op giro 5619004 van Lombard uitgaven te Zandvoort. Duidelijk vermelden welke delen U wenst. De volgende delen zijn verschenen:

- Chick Bill tegen de onzichtbare
- De kat zit in de zak
- De avonturen van Pom en Teddy - deel 1
- De Witte Ruiter
- Harald de Viking
- Kees en Klaas
- Chick Bill doorbraak in het westen
- Pom en Teddy - deel 2 De Zwarte Talisman

Bestelt U alle acht delen tegelijk (f 132,-), dan krijgt U van ons het boek: 'Avontuur van een strip'

KADO

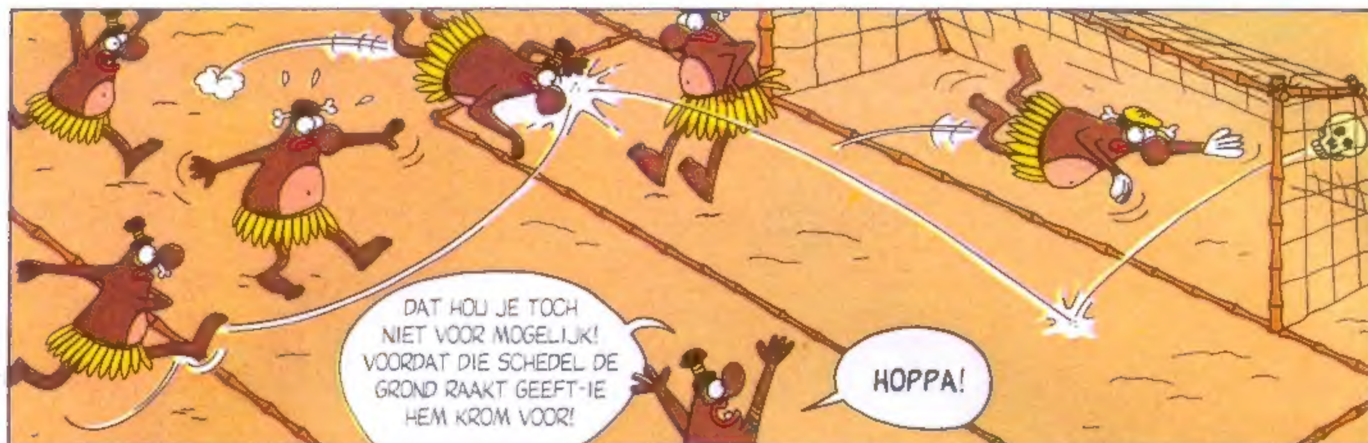
Twee weken na ontvangst van Uw betaling worden de door U bestelde boeken thuisbezorgd.

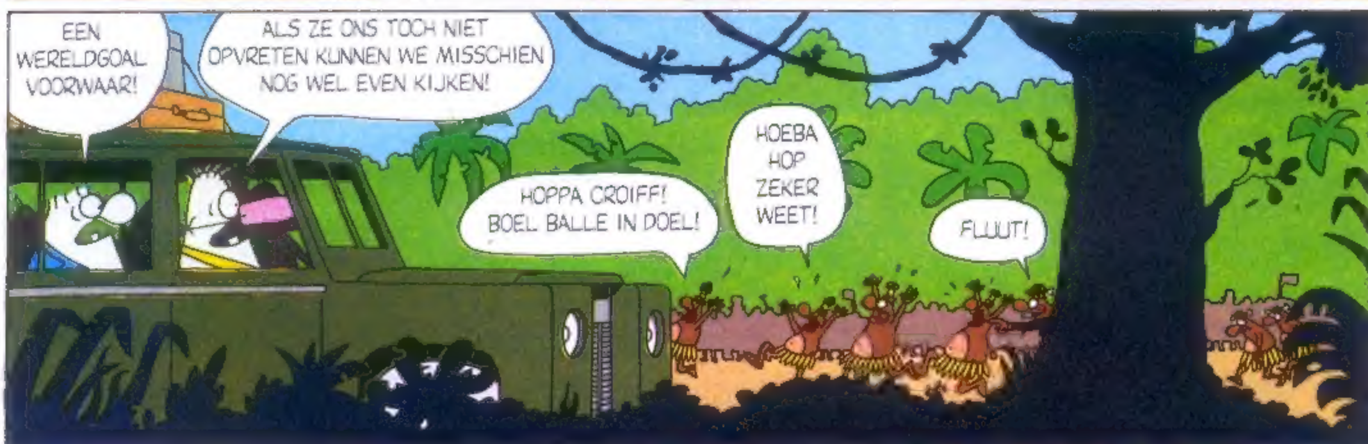
LOMBARD ALBUMS

Alleen maar bestsellers!!

Knudde in AFRIKA

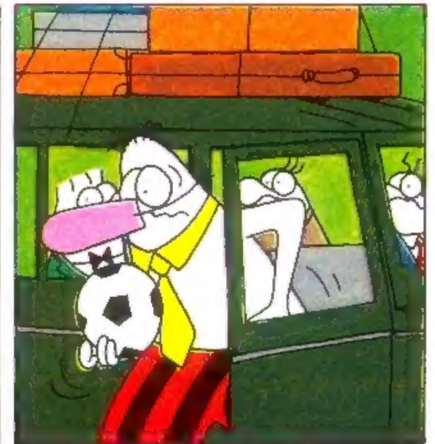

SAMENVATTING: Heike Fopma, op Safari in Afrika, ontdekt een negerstam die met erg primitieve middelen een uitstekend potje voetbal weet te bereiden...

TOON

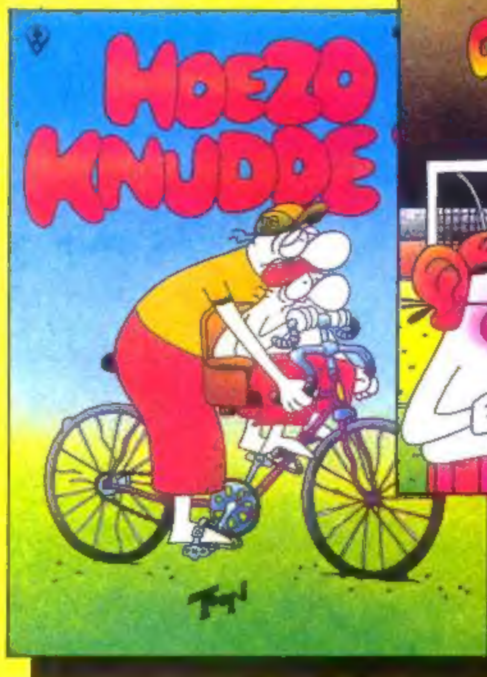

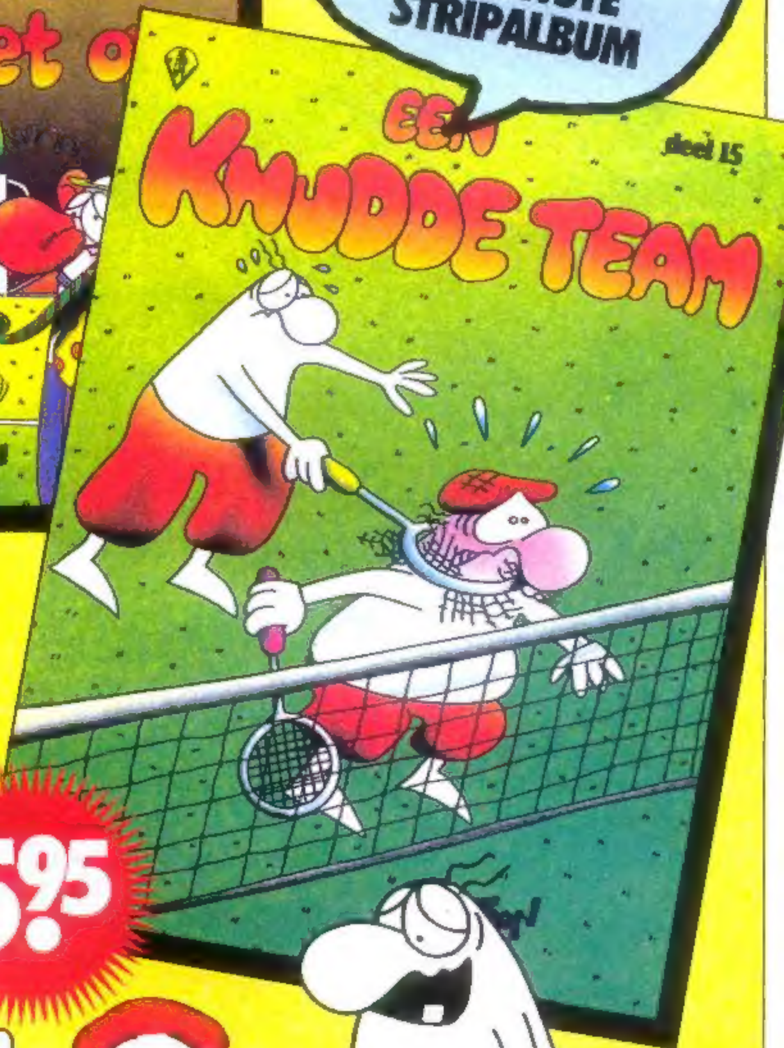
wordt vervolgd

UITGEVERIJ DE VRIJBUITER PRESENTEERT:

KNUDDE

IN DE SERIE KNUDDE ZIJN VERSCHENEN:

1. Knudde Thuis
2. Knudde naar Argentinië
3. Knudde naar IJsland
4. Zwaar Knudde
5. Knudde naar Frankrijk
6. Knudde naar Amerika
7. Knudde in Amerika
8. Knudde met een rietje
9. Knudde Zootje
10. Smallroom dancing bij Knudde
11. Knudde wat de klok slaat
12. Knudde antiek
13. Hoezo Knudde
14. Knudde met de pet op
15. Een Knudde team

5.95

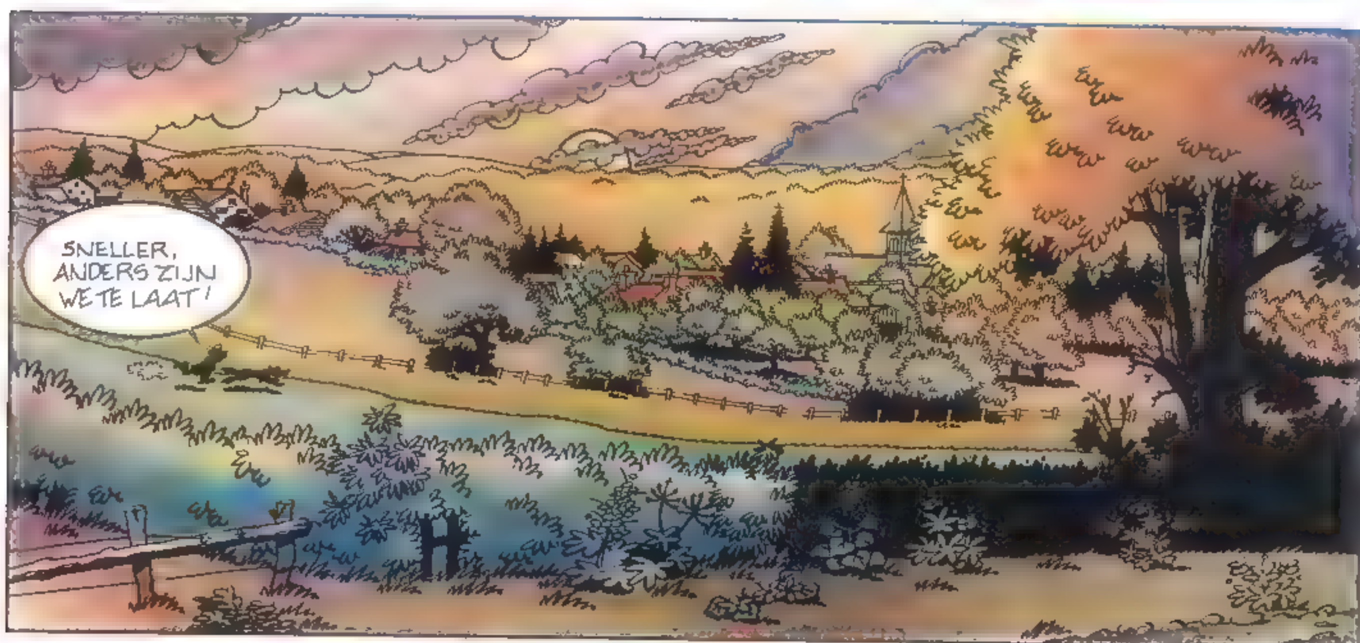

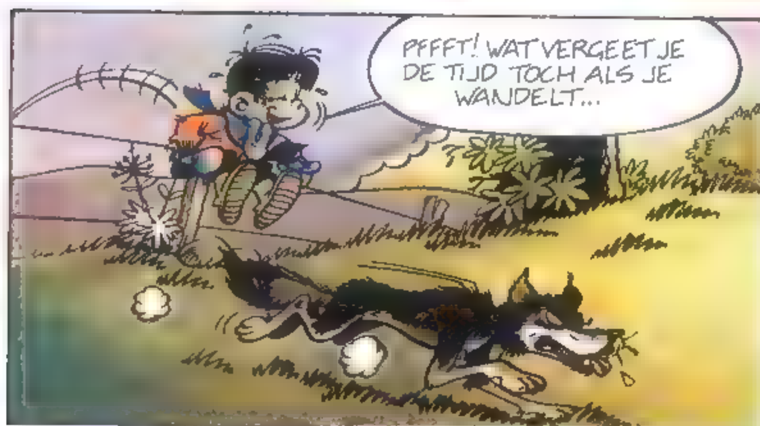
Overal verkrijgbaar!

ED & AD

NACHTRONDE

SLA OM

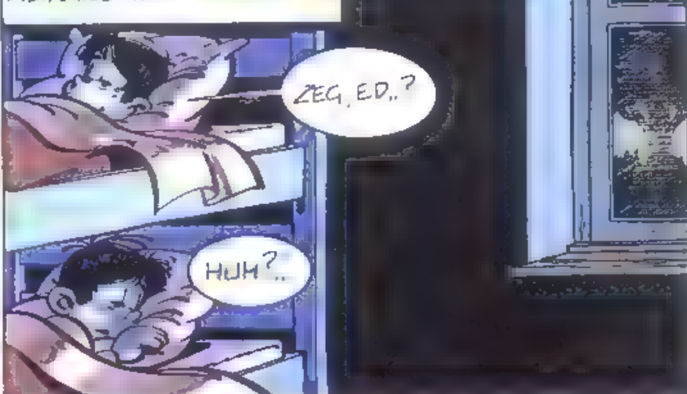

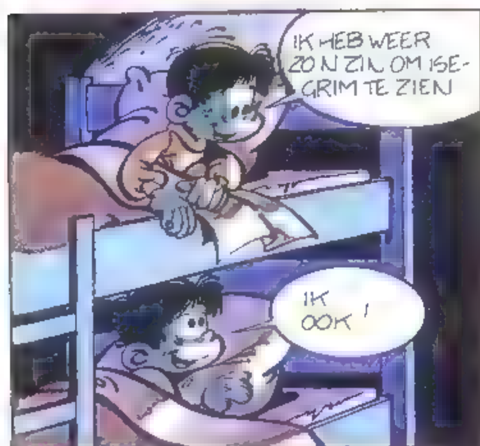
ED & AD

ACH, WEER VERDIEPT IN JE BOEKEN, HE?

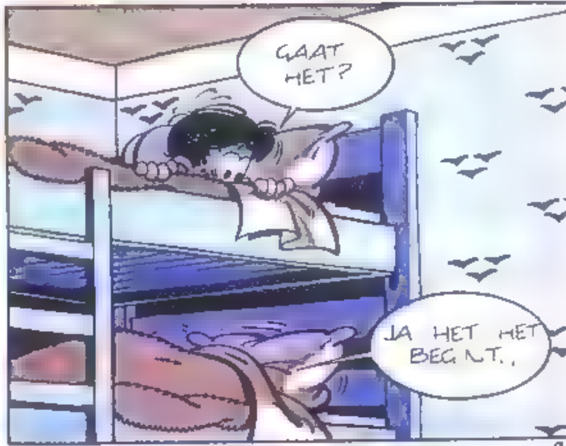

JAZEKER.. ED EN AD ZIJN TWEELINGEN.. EN EIGENLIJK DELEN ZE ALLES.. OP DE CENTIMETER NAUWKEURIG..
JIJ HEBT ÉÉN SPAGHETTI MEER DAN IK!
GOED, GOED, ALSJEBLIEFT

EN ALS HET AVOND WORDT DAN GAAN ZE, ZOALS ALLE KINDERTJES, SLAPEN...
EN GEEN LAWAAI, HÈ? ER WORDT GEWOON GESLAPEN, BEGREPEN?
JA PA!
JA!

ALTHANS DAT PROBEREN ZE
ZEG, ED..?
HUH?..

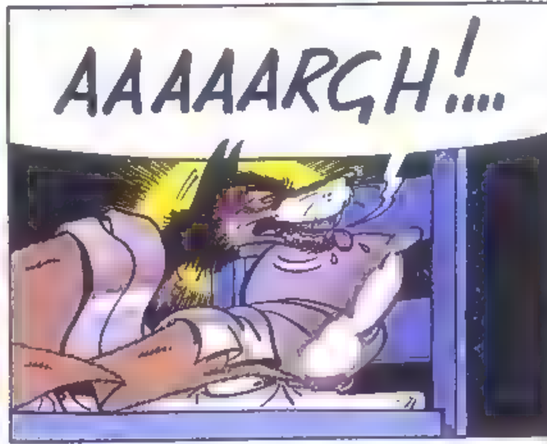

IK HEB WEER ZO'N ZIN OM ISEGRIM TE ZIEN
IK OOK!

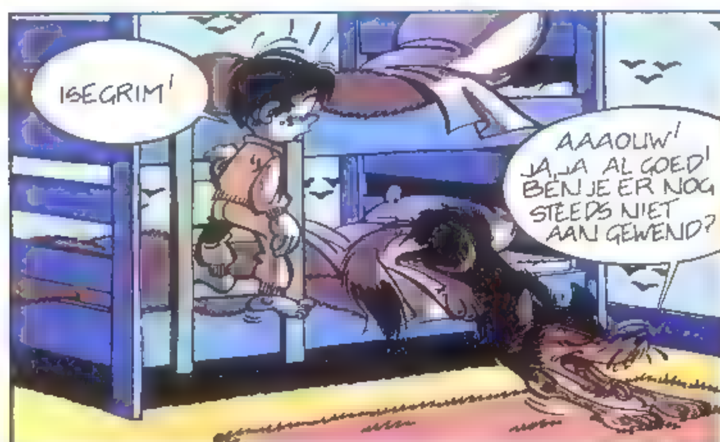

LEUK TOCH ALS JE TWEELING BENT JE HEBT ALTIJD TEGELIJK ZIN IN DEZELFDE DINGEN!...

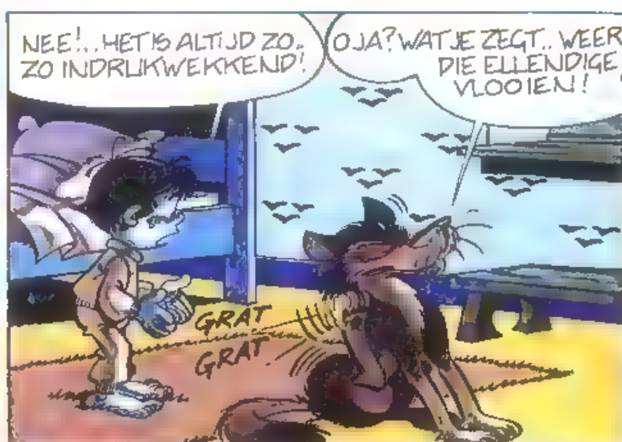

GAAT HET?
JA HET HET BEGINT..
2.

AAAAAAH!...

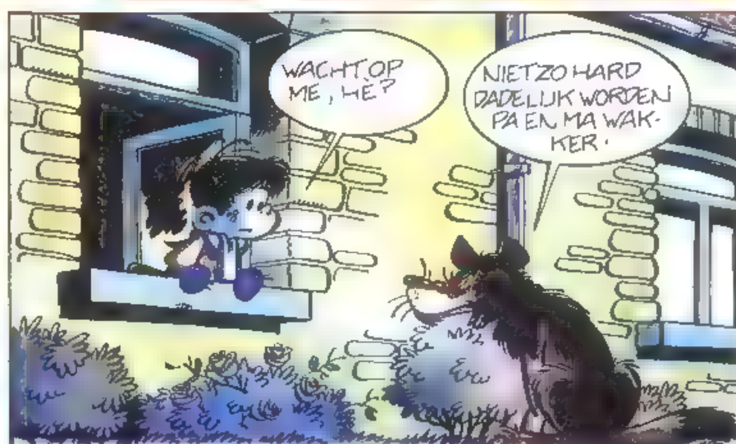

AAAAARGH!...

ISEGRIM!
AAAOUW! JA, JA AL GOED! BEN JE ER NOG STEEDS NIET AAN GEWEND?

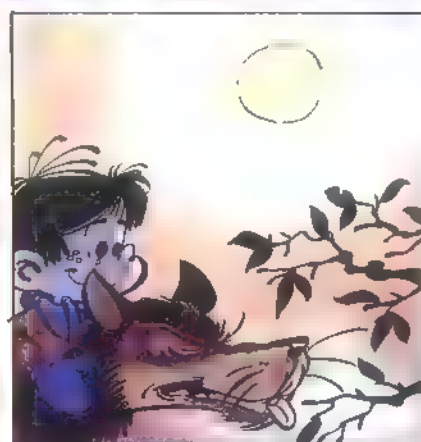

NEE!.. HET IS ALTIJD ZO.. ZO INDRUKWEKKEND!
O JA? WAT JE ZEGT.. WEER DIE ELLENDIGE VLOOIEN!
GRAT
GRAT

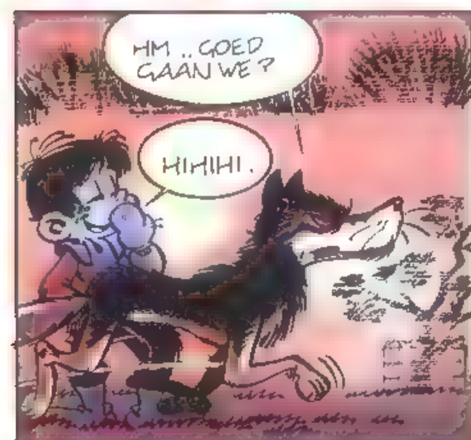

WAAR GAAN WE DEZE KEER HEEN?
WAT KAN HET SCHELEN... ALS IK MAAR EVEN DE POTEN KAN STREKKEN.

WACHT OP ME, HE?
NIET ZO HARD DADELIJK WORDEN PA EN MA WAKKER.

WAT PRAAT JE TOCH GRAPPIG ALS JE... ALS JE ZO BENT! HET LIJKT WEL IEMAND ANDERS!...
MAAR IK BEN OOK IEMAND ANDERS ED.

EN HET IS ZO PRETTIG OM SOMS EENS IEMAND ANDERS TE ZIJN..

HM .. GOED GAAN WE?
HIHIHI.

DIE AVOND LEIDEN HUN STAPPEN NAAR HET DORP.
DACHT JE DAT.
SST! LUISTER!

SLA OM

ED & AD

/OORUIT WEGWEZEN' IK MOET OOK SLAPEN'
ACH, KO KOM NOL GERARD NO NOG EEN LAATSTE VOOR ONDERWEG HM?

NIKS ERVAN! GA MAAR NAAR HUIS!
SLAM
OH

FL FLAUW HOOR! EEN DORSTIGE BUITEN ZETTEN! HARTELOOS!
TROUWENS THUIS WACHT ER NIEMAND OP ME.

DAT IS MENEER JU-LIUS, DE VROEGERE ON-DERWIJZER VAN PAPPA
HOE ZO?

SINDS ZIJN PENSIOEN DOET HIJ NIETS DAN DRINKEN HIJ HERKENT PAPPA ZELFS NIET MEER
HUM!

LUSTER DIT GAAN WE DOEN BZZZBZZZ

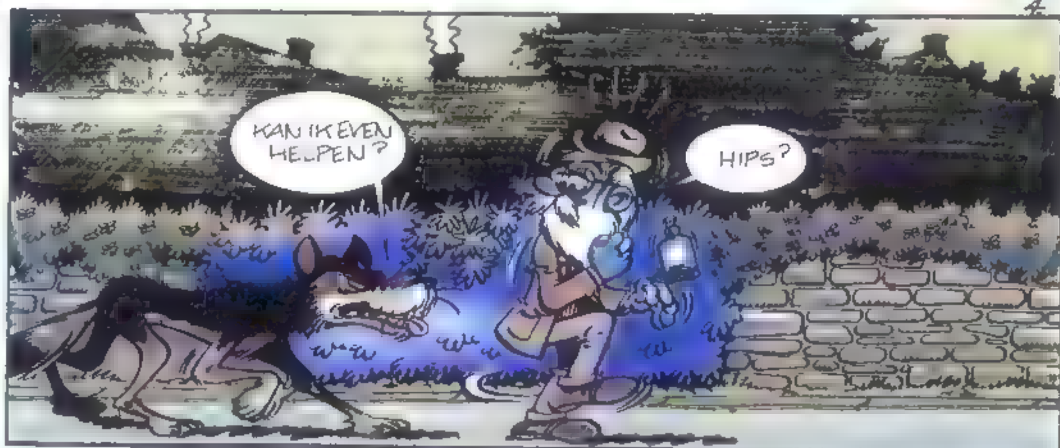
NEE NIET DOEN ISEGRIM ALS HIJ HET AAN ANDEREN GAAT VERTELLEN DAN.
DACHT JE ECHT DAT IEMAND DIE OUDE SPONS ZOU GELOVEN?

GELUKKIG HEB IK AL-HIPS. TIJD EEN KLEINE VOORHIPS RAAD BIJ BIJ ME.. HIHIHI

HGNNNN...GA OPEN, ROT-KURK! HIPS. HGNNN

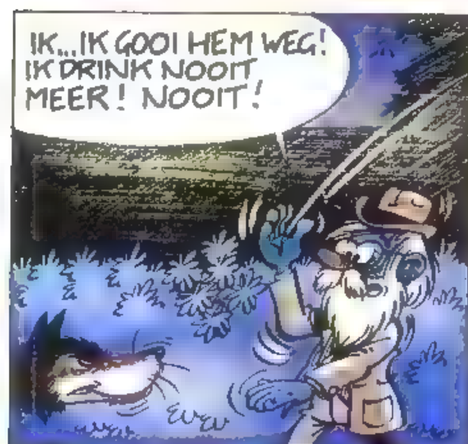

KAN IK EVEN HELPEN?
HIPS?

AAAH!..EEN WOLF! EEN SPREKENDE WOLF!
TJA, JE ZIET RARE DINGEN ALS JE DRINKT ROSE OLIFANTEN, SPREKENDE WOLVEN

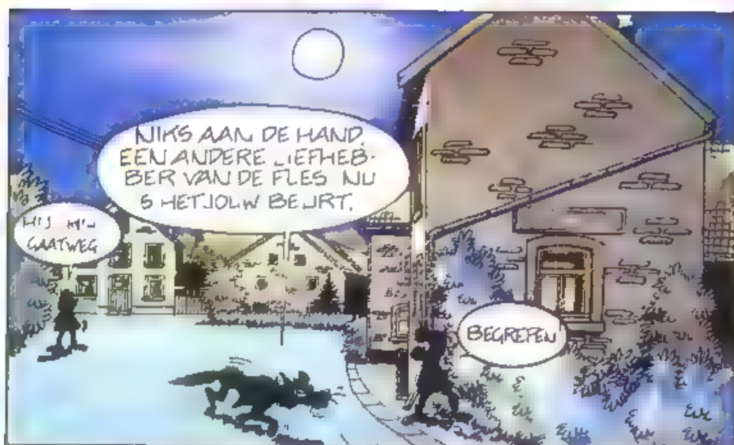

HIK...NEE TOCH! MIJN MAKKER JULIUS DIE WORDT AANGEVALLEN DOOR EEN HIPS WOLF...!

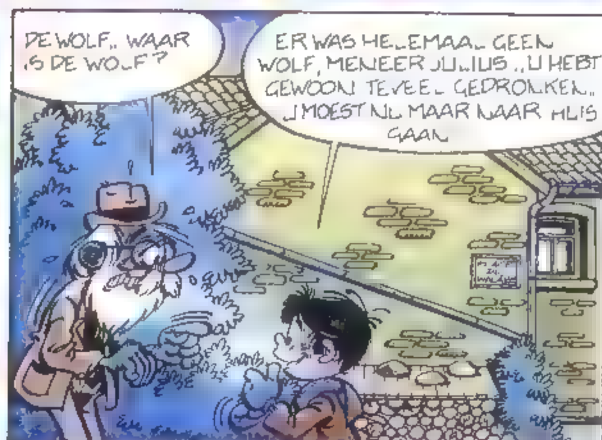

NOU? DIE FLES?

IK...IK GOOI HEM WEG! IK DRINK NOOIT MEER! NOOIT!

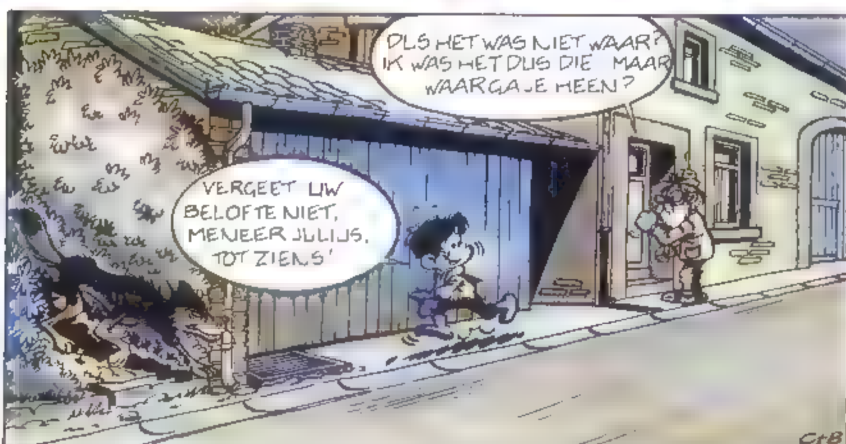

MAUW GOED, JULIUS...EH...HOU MOED! IK KOM ERAAN! VORT, SMERIG BEEST!
KSSS!... KSSS!...

PAF

NIKS AAN DE HAND. EEN ANDERE LIEFHEBBER VAN DE FLES NU IS HET JOUW BEURT.
HIJ HIJ GAAT WEG
BEGREPEN

DE WOLF.. WAAR IS DE WOLF?
ER WAS HELEMAAL GEEN WOLF, MENEER JULIUS.. U HEBT GEWOON TEVEEL GEDRONKEN.. U MOEST NU MAAR NAAR HUIS GAAN

5.

DUS HET WAS NIET WAAR? IK WAS HET DUS DIE MAAR WAAR GA JE HEEN?
VERGEET UW BELOFTE NIET, MENEER JULIUS. TOT ZIENS!
CrB

OP DATZELFDE MOMENT, NIET VER DAAR VANDAAN..
NIE.. NIETS MEER! JULIUS! DE DE WOLF HEEFT HEM OPGEGETEN!

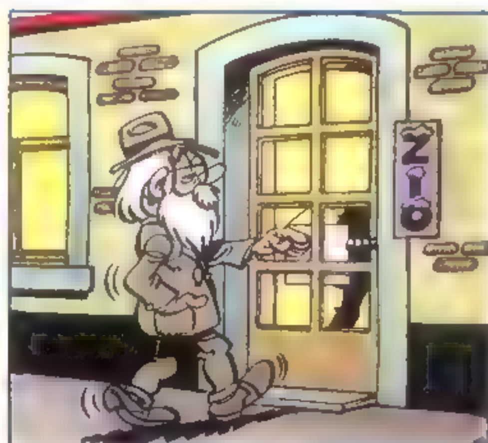
SLA OM

ED & AD

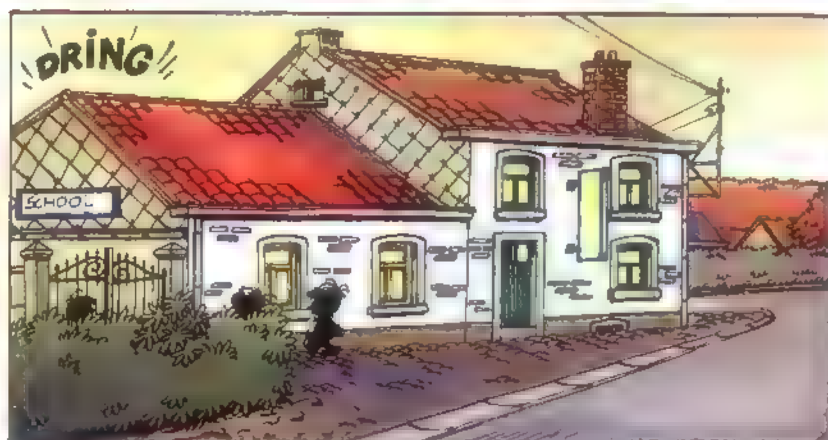

6.

Einde

Cadot + Bom 84.

VIDEO GAMES

NIEUWS VAN COLECO

Naast Atari en, in mindere mate, Videopac is CBS Colecovisie de spelcomputer waarvoor het meest regelmatig nieuwe cassettes verschijnen. En nu de module nr 3 (de Adam computer) beschikbaar is betekent dat niet dat daar veel aan zal veranderen!

«TIME PILOT» is een zuiver behendigheidsspel. Stel je voor: je bestuurt een vliegtuigje uit langvervlogen tijden. Je tocht begint in 1910. Veel rust krijg je niet, want je moet niet minder dan 15 tegenstanders neerschieten voor je naar het volgende stadium mag, dat natuurlijk moeilijker is. Maar het neerschieten van vliegtuigen is niet genoeg: je moet ook de parachutisten oppikken die zo nu en dan langs komen. Als je dat allemaal gelukt is, dan zie je op het scherm een groot toestel (vliegtuig, zeppelin) dat je ook moet neerschieten. Pas dan kom je dichter in de buurt van je eigen tijd, want de film gaat door in 1940, dat wil zeggen met moeilijker te treffen vliegtuigen. Met allerlei tussenstations kun je zo uiteindelijk 1985 bereiken.

Het principe van het spel is niet nieuw, het is gewoon de zoveelste versie van de goede oude «Asteroids» van Atari. Toch ken ik niemand die er niet door meegesleept wordt: wie eenmaal begint met spelen kan er niet meer mee ophouden. Het is een simpel spel, je kunt er snel in vooruit en, zoals altijd bij Colecovision, zijn geluid- en beeldkwaliteit superieur.

Sinds zijn verschijning is de cassette «LADY BUG» mijn favoriet van alle spelcomputers. Het is afgeleid van «Pac-Man» en het eist snelle reflexen, inzicht en snelle beslissingen wat betreft het te volgen parcours. Hier moet je een kevertje besturen en zorgen dat hij zoveel mogelijk bloemen in een doolhof plukt. Hier en daar vervangen harten, letters en doodshoofden de bloemen. De eerste leveren punten op, de tweede een extra «leven» en zelfs een tweede scherm als premie, en de derde... moet je mijden als de pest!... Om de feestvreugde te verhogen zijn er draaiende wanden die de tegenstander kunnen blokkeren. Want er zijn tegenstanders (tja, anders zou het wel erg makkelijk zijn!) Ze zitten verscholen midden op het scherm en verlaten een voor een hun nest om de kever te achtervolgen. Als ze allemaal op weg zijn moet je proberen het lieveheersbeestje naar het nest te brengen waar hij alle groente die er ligt op kan eten.

Ik zei je al dat dit mijn lievelingsspel was. Het heeft alles: een goed ontwerp, een vlot spel, drie beeldschermen (hoewel je het derde zelden te zien krijgt)... Als je van «Pac-Man» houdt, zul je dol zijn op «LADY BUG».

Met «BLACKJACK/POKER» brengt het merk een eerbewijs aan traditionele kaartspelen. Je kunt inzetten, verdubbelen, enz., maar natuurlijk berust alles hier op geluk. Als je de spelen niet kent, geen nood: de gebruiksaanwijzing legt je de principes uit. Het is heel leuk in het begin, maar ik vrees toch dat het op den duur een beetje vervelend wordt. In ieder geval is één ding zeker: je kunt beter hier je denkbeeldige geld inzetten dan je echte in het casino.

Tot slot zou ik het mezelf erg kwalijk nemen als ik geen melding maakte van de inspanning die de firma Parker zich getroost heeft om aanpassingen van zijn grote succes «Q. BERT» te maken voor bezitters van de volgende apparatuur: Atari 2600, Philips Videopac, CBS Colecovision, Commodore 64 en Atari 600 XL/800 XL. Overigens is de versie voor CBS Colecovision een van de beste.

«Q. BERT» is een sympathiek ventje wiens noodlot het is levenslang op de blokken van een pyramide te moeten springen, waarbij het ze een kleurtje geeft. Vanzelfsprekend gaat dat niet zonder ontmoetingen. Ze zijn geen van alle aangenaam en dienen tot elke prijs voorkomen te worden. Het verschilt sterk van «Pac-Man», het is een klassiek spel uit de speelhallen en het prototype van een spel dat meteen in de smaak valt: het is eenvoudig en roept bij de speler soms onvoorzienbare reacties op! Een cassette voor noodsituaties!

Philippe DESALLE

DOMMEL

DUPA

ER WORDT OVERAL GEPRAAT OVER MIJN NIEUWE ALBUM "HET PRATENDE BLIK"..... HAAST JE NAAR JE BOEKHANDELAAR!

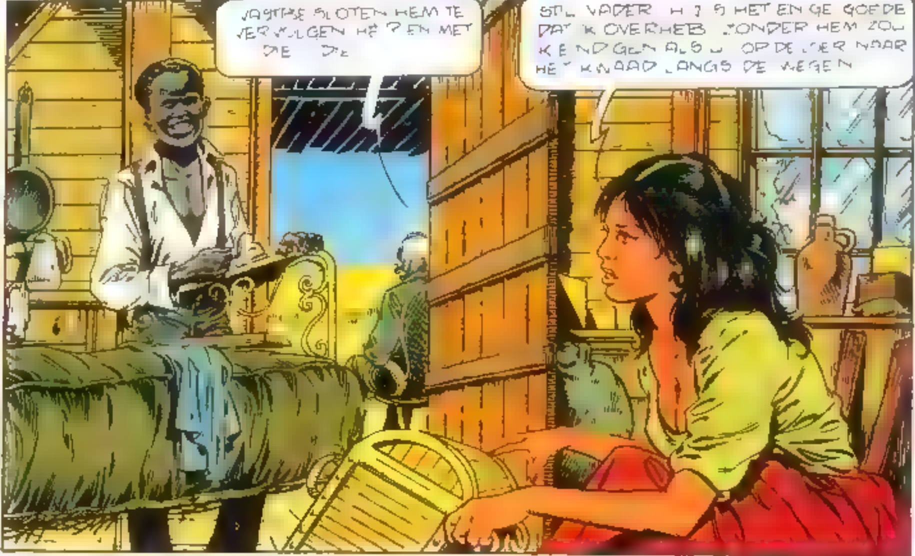
SLA OM

De Slagvelden van de Duivel

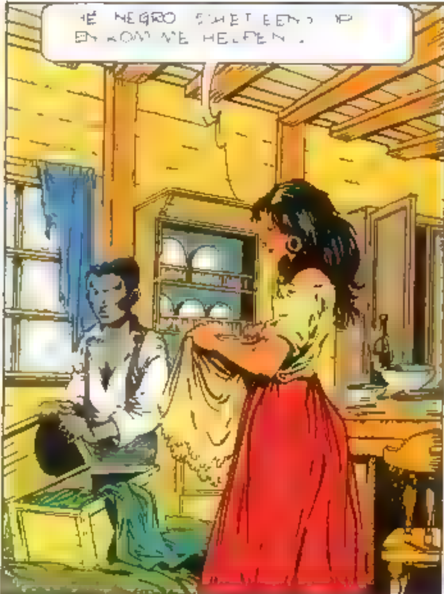

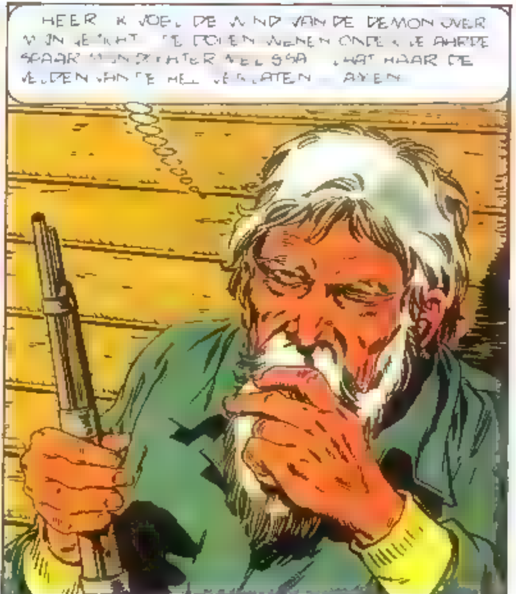

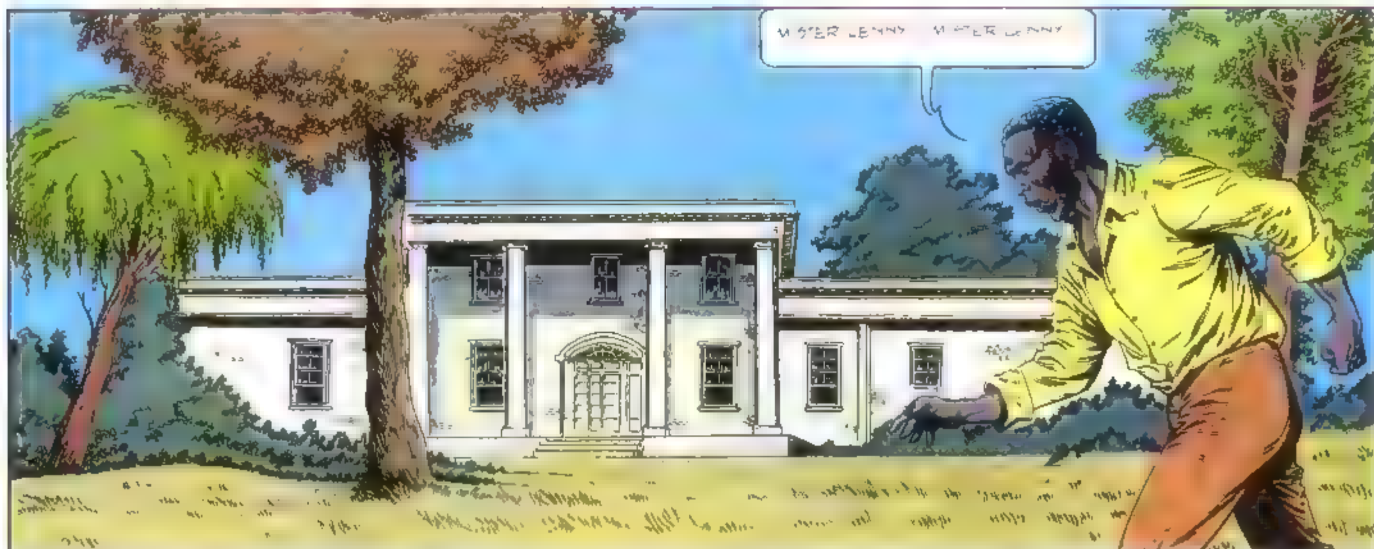

HET LOT VAN MELLY BROWN

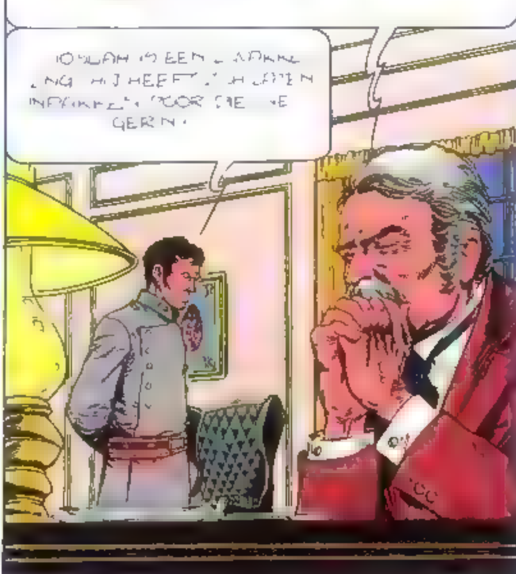

SLA OM

JE HEBT JEZELF OVER TROFFEN

EN ALLEMAAL VAN DE MOOIE
TOCH NIET MEER WAT ZE ERMEE AAN
KOM TREK EENS AAN. DAN KUNNEN WE HET ZIEN

HET IS MAAR DE HUID VAN EEN HALFBLOED

MAAK DAT JE WEG KOMT

YEAH
KOM JOHN

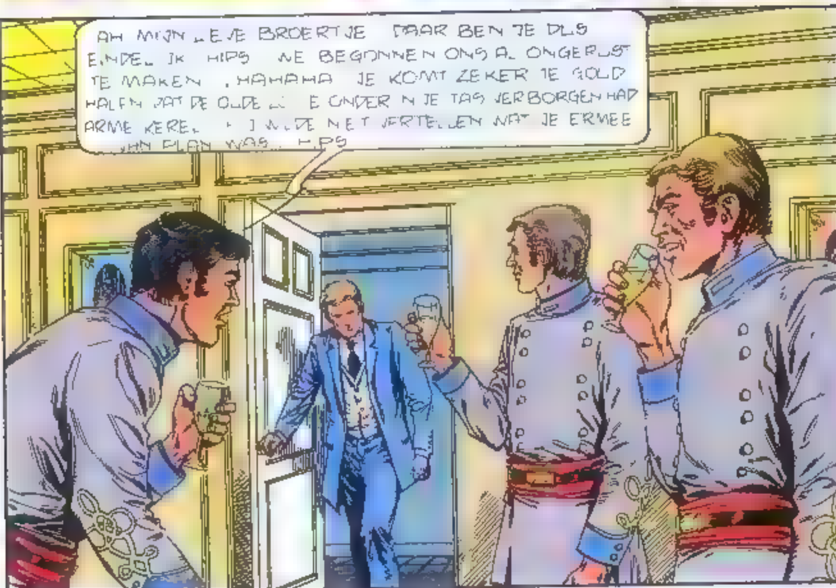
KRAK!

SLA OM

JOHN! JE KREUKT MIJN JAPON! WAAROM DRING JE ZO AAN? WIL JE HET DAN NIET BEGRIJPEN?... MOET IK BOOS WORDEN?
CHRISSIE, CHRISSIE ... LAAT ME JE NOG EENS KUSSEN. IK WIL JE GEUR RUIKEN.. OH, CHRISSIE, IK HOU ZO VAN JE...

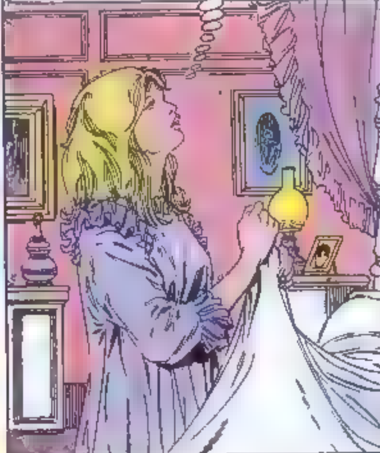

HELA, LIGHT! ZOU LOUIE NOG NIET KLAAR ZIJN MET MIJN BAGAGE? VREEMD.

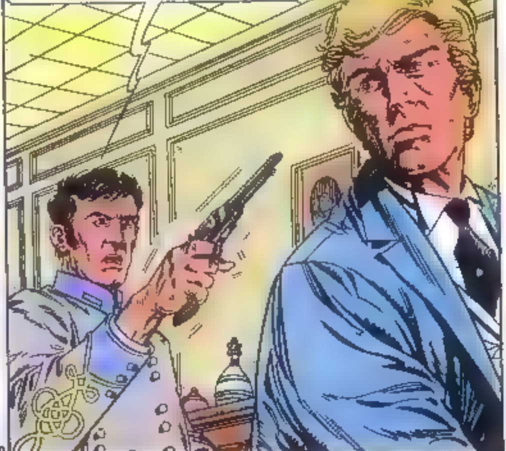

KOM JE, MELLY?
WACHT.. NOOIT ZAL IK DEZE PLEK VERGETEN, NOUNOU... NOOIT! IK ZOU HIER DE HELE NACHT WILLEN BLIJVEN ALS HET KON

AH MIJN LIEVE BROERTJE DAAR BEN JE DUS EINDEL IK HIPS WE BEGONNEN ONS AL ONGERUST TE MAKEN. HAHAHA JE KOMT ZEKER TE GOLD HALEN DAT DE OUDE ONDER IN JE TAS VERBORGEN HAD ARME KEREL NET VERTELLEN WAT JE ERMEE PLAN WAS. HIPS

...JE WILDE VLUCHTEN ALS EEN LAFAARD, NIET? EN NAAR DIE... DIE...
ZWIJG LENNY JE HEBT WEER TEVEEL GEDRONKEN. EN WEES BLIJ JE WORDT DE BAAS IN DIT HUIS DAT HEB JE TOCH ALTIJD GEHOOPT NIET?

NEE HET ZOU TE RIS KANT ZIJN ZOUDEN ZE AAN SCHIETEN

JA HOOR LENNY EN JOSHUA ZIJN WEER EENS AAN HET BEKVECHTEN ARME

HIER HOOR JE ME? BEVEEL HET JE HIPS

EXTRA LANG VERHAAL

STEEK JE WAPEN WEG
VOOR MIJ ... HET AAN VOOR DE WAARDIGHEID VAN HET UNIFORM DAT JE DRAAGT
LAFAARD ... HEB
GENOEG VAN JOUW ARROGANTE
KILL HIM!
KILL HIM!
AAARGH!
NO...
NO!!
JOSIAH MY SON
MY LITTLE BOY.
SORRY, MELISSA! REALLY!
OH, MY GOD! LENNY.. WAAROM? WAAROM?

SLA OM

BLAM

EXTRA LANG VERHAAL

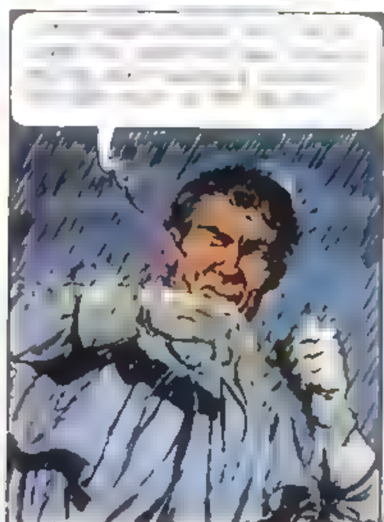

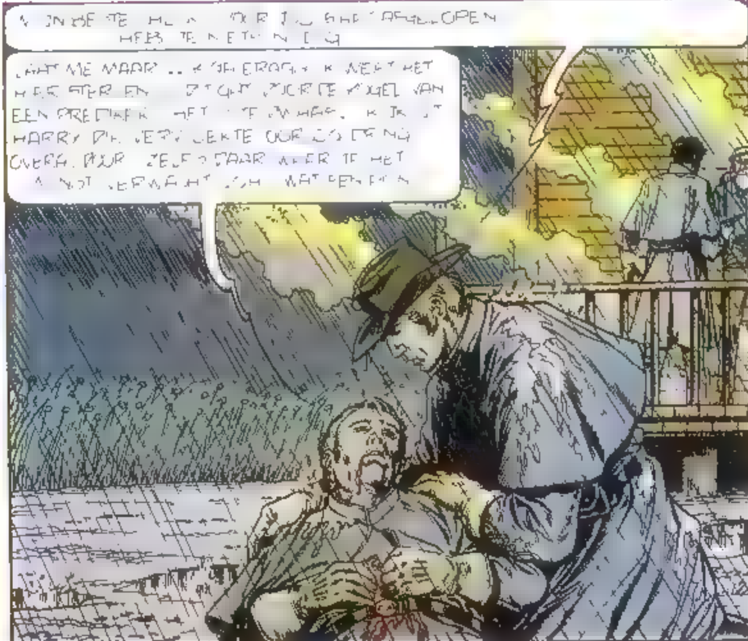

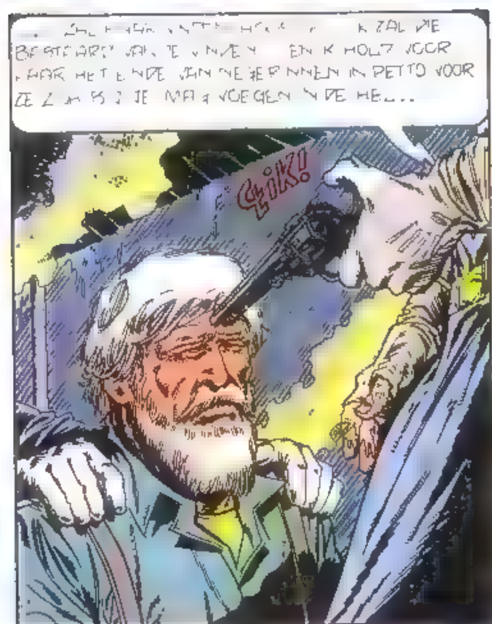

SLA OM

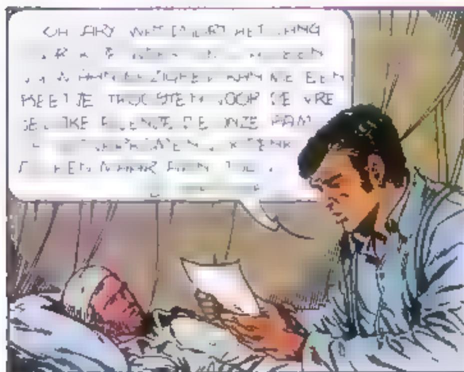

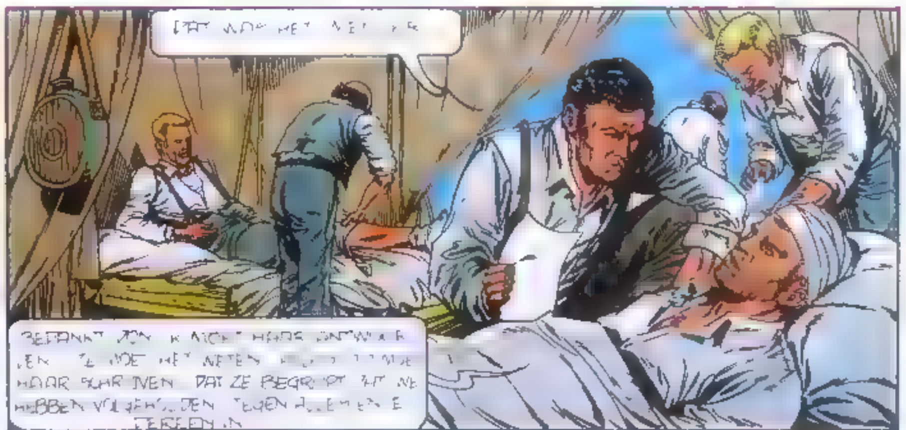
"EN ZO, LIEVE CARY, KWAMEN OOK OVER ONS TOT DAN TOE ZO VREDIGE DAL HET LIJDEN EN HET BEROUW. IK ROUW NOG STEEDS OM MIJN JOSIAH EN LENNY MAAKT ME BANG. ZIJN VERWONDINGEN GENEZEN LANGZAAM MAAR HIJ BLIJFT VOOR HET LEVEN VERMINKT. IK HAAT DEZE OORLOG DIE ONS ALLEN ZO DIEP VERANDERT. HELAAS, HET FANATISME VAN DE EEN KEERT ZICH TEGEN HET DESPOTISME VAN DE ANDER..."

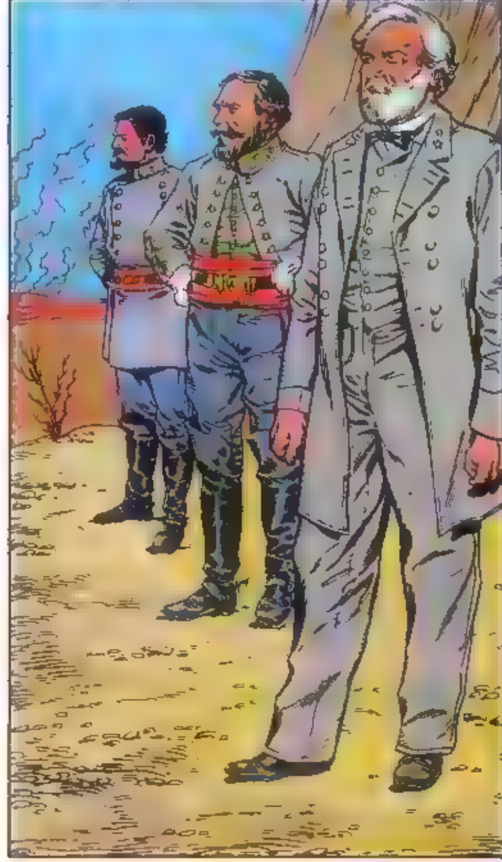

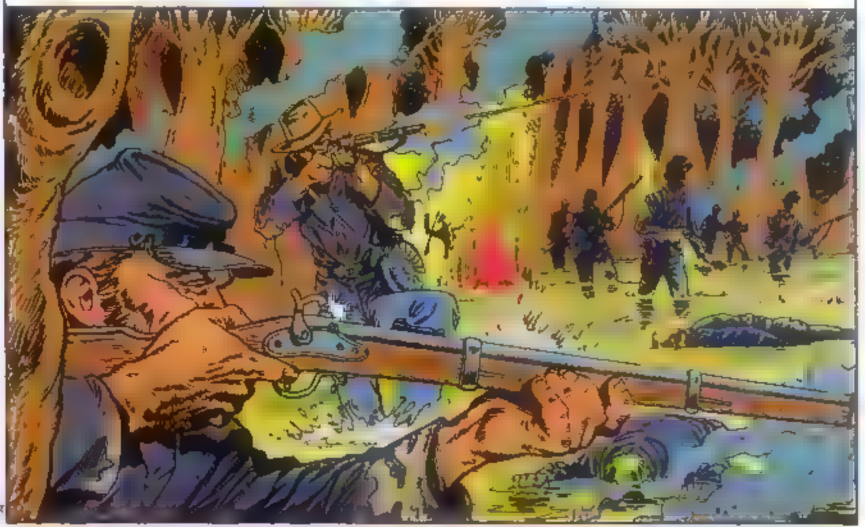

OH AMY
KEETJE TROOSTEN VOOR DE VRE

HAAR SCHRIJVEN. DAT ZE BEGRIJPT

GEKOMEN GENERAAL ROBERT LEE VOERT NU BE-
VEL OVER ONZE TROEPEN

HIJ BEVAL LOOPGRAVEN AAN TE LE

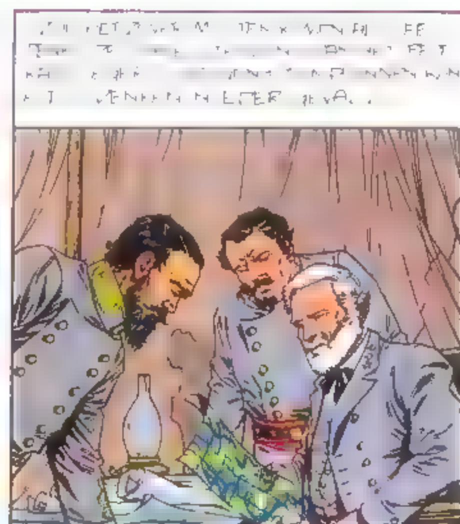

VOOR EDERE SLAG IS HIJ BEREID DE VOLLE PRIJS TE BETALEN
HIJ ZAL VOLHOUDEN

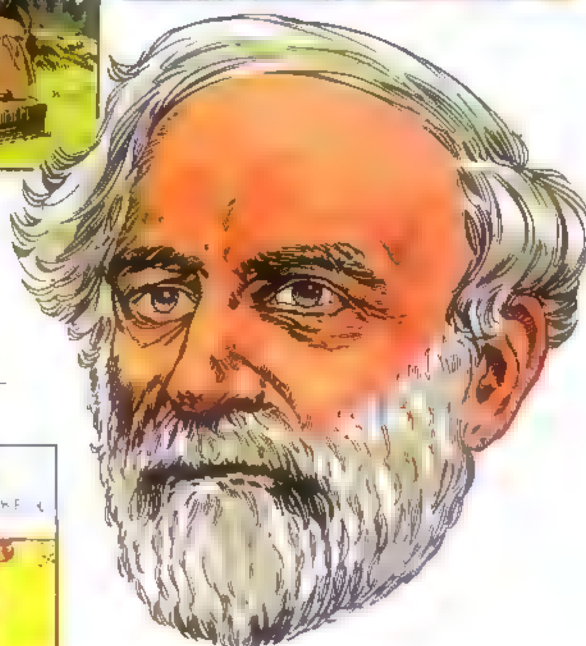
SLA OM

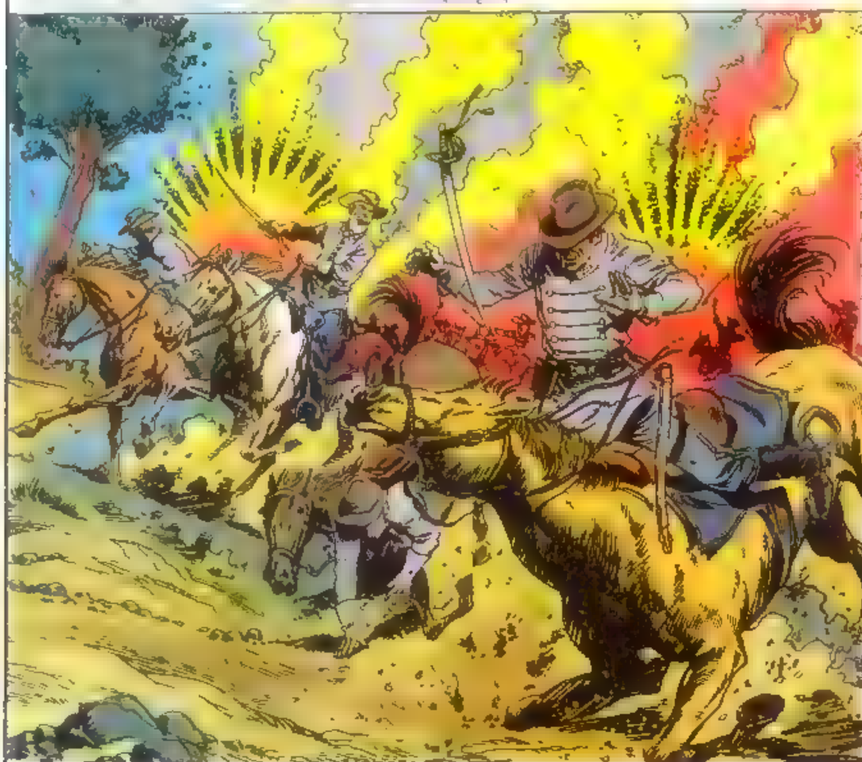
De Slagvelden van de Duivel

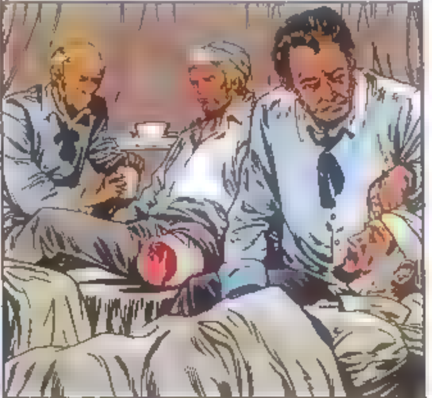

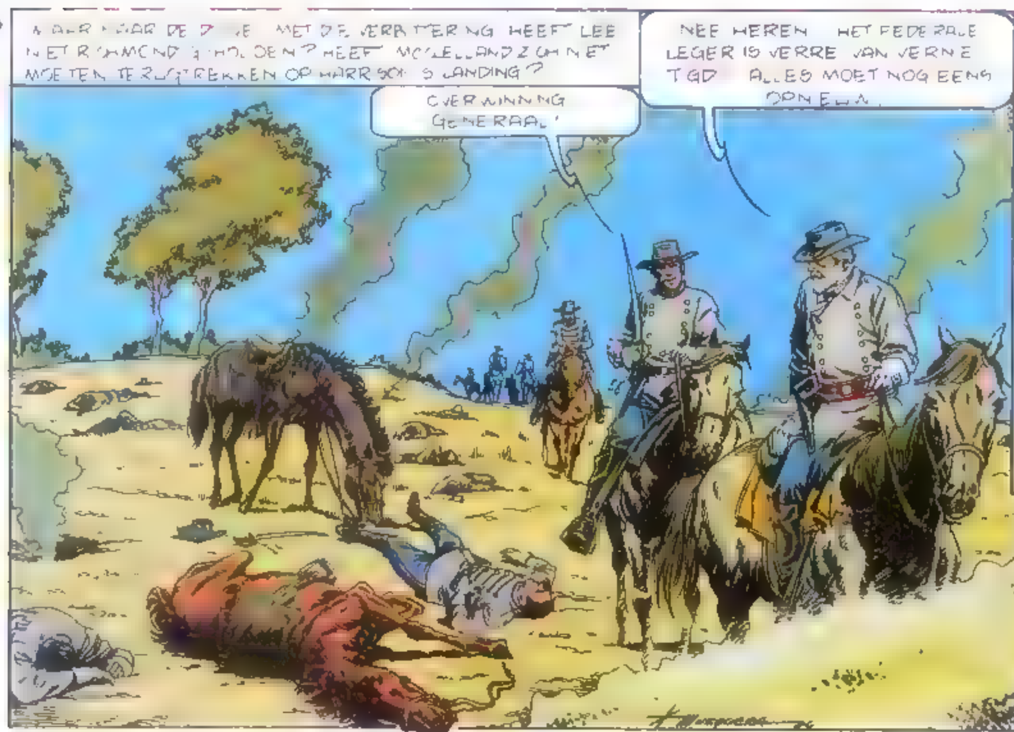

EN IK BEVOND ME IN HET NOOD-LAZARET EN PROBEERDE HET
LEVEN HIERVÓÓR TE VERGETEN

BEEN AMPUTEERDEN

SLA OM

De Slagvelden van de Duivel

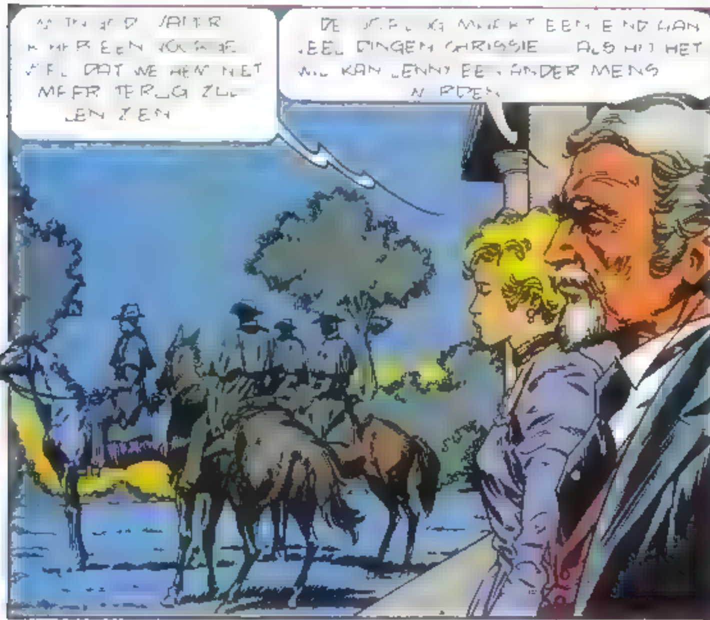

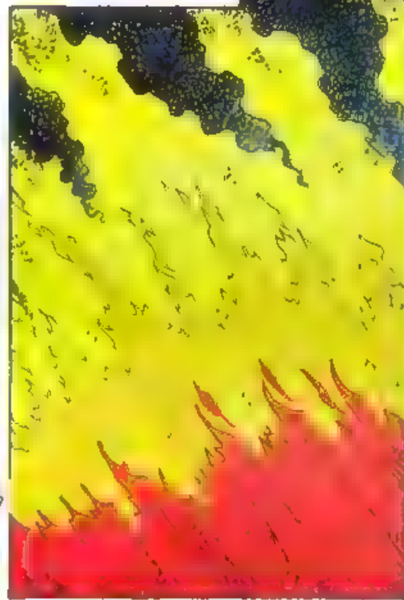

DAT WE HEM
DINGEN CHRISSIE ALS HIJ HET
KAN ANDER MENS

HEY

GEBEURT
STAAN IN BRAND

GAAN NIETS
VAST

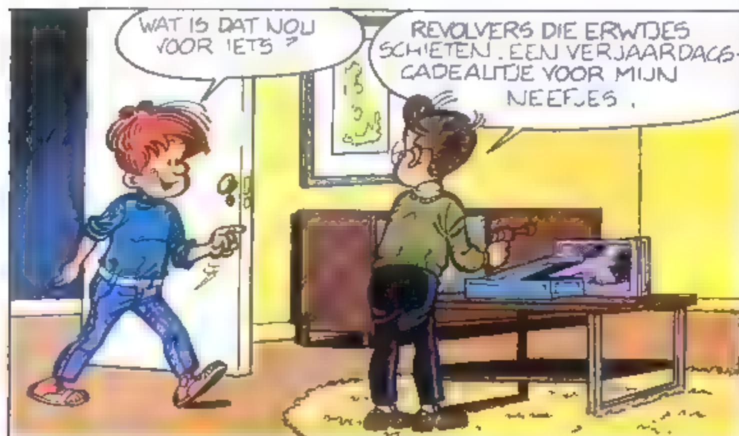

WAAR
JE HEEN
NAAR DE
BRANDEN

Einde

plato, friebel en guitepuit

RENAUD
DIDGE

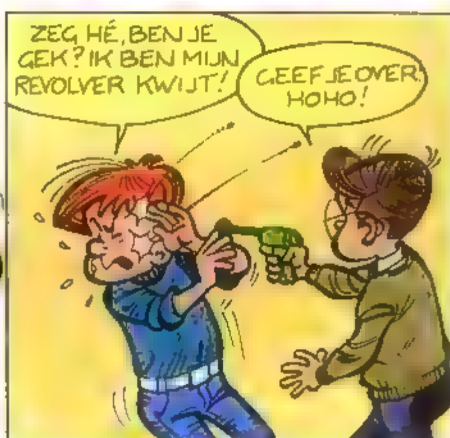

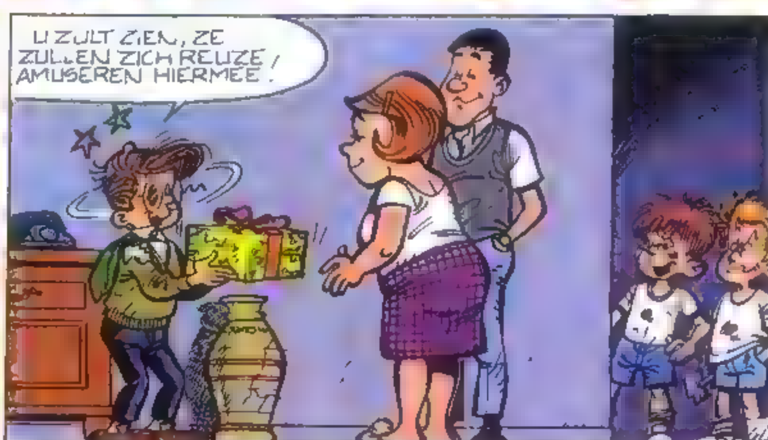

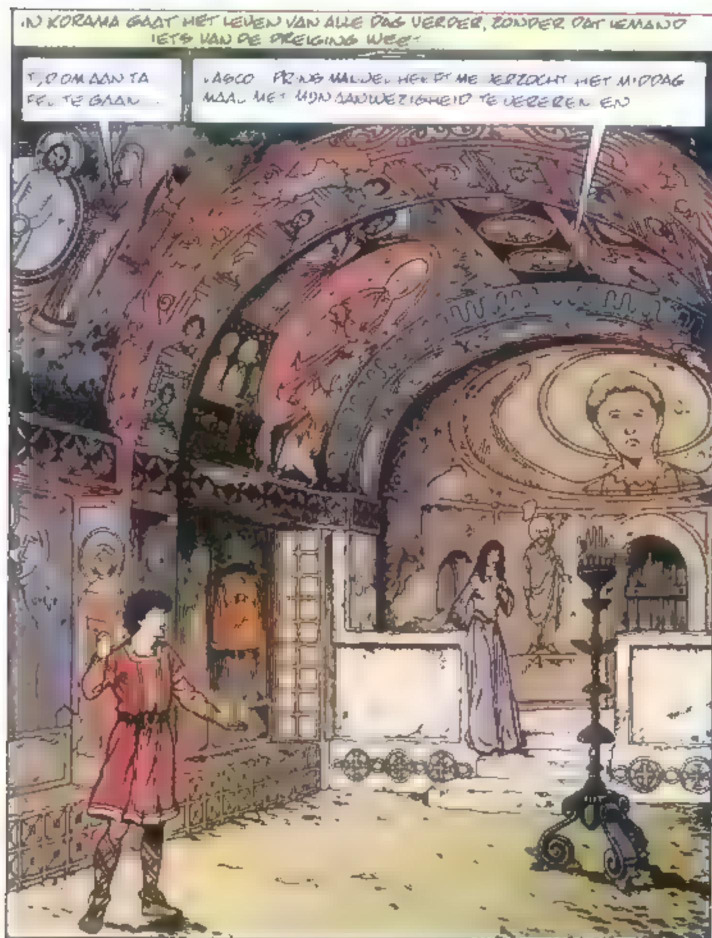

VASCO

SAMENVATTING:

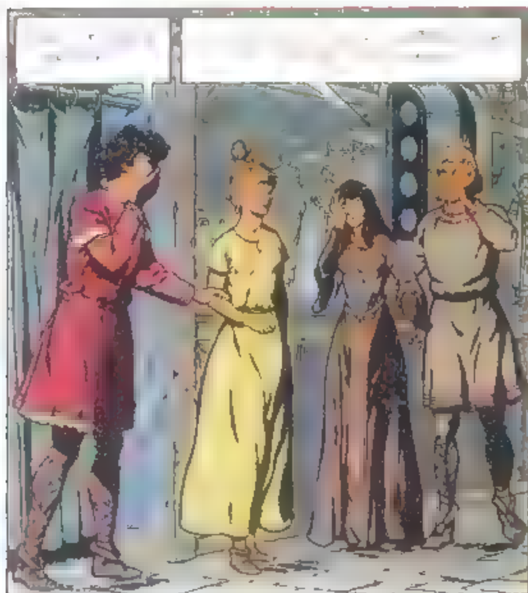

SLA OM

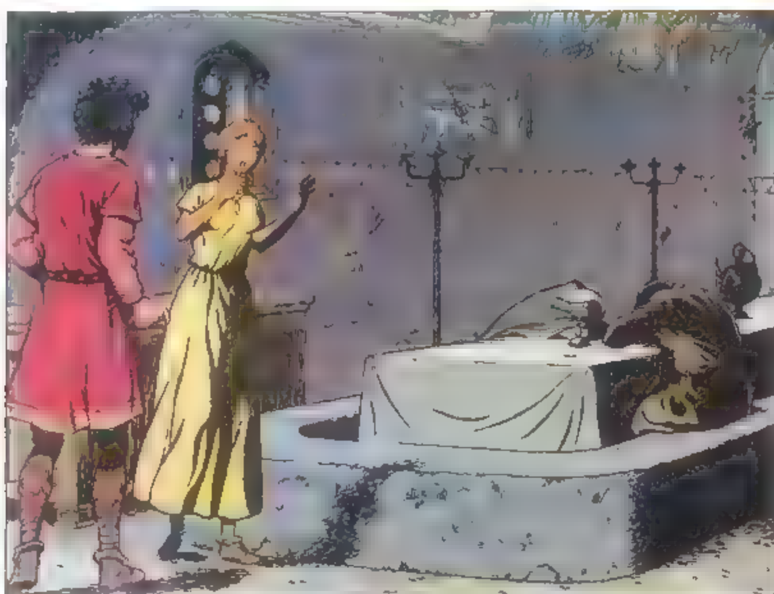
VASCO

G CHAILLET

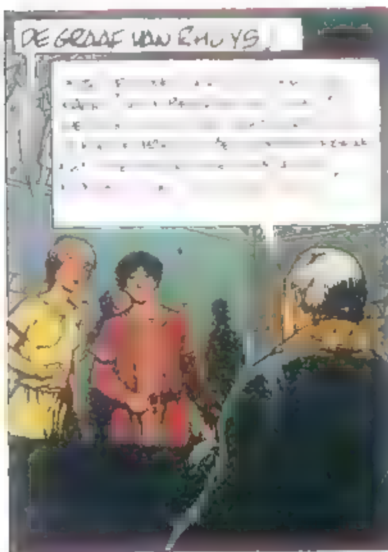

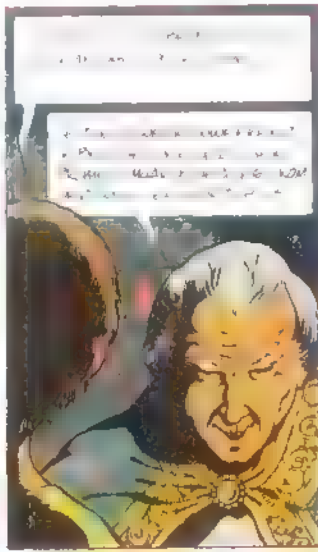

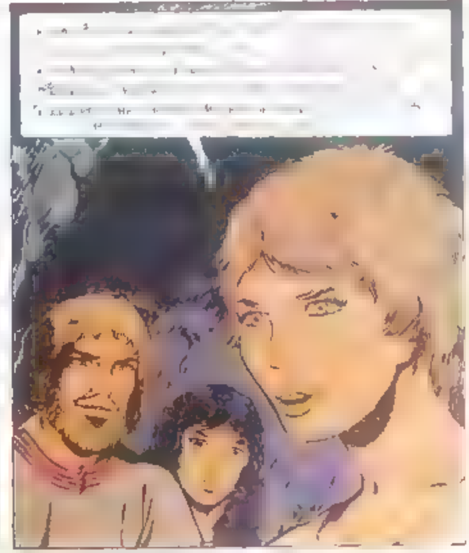

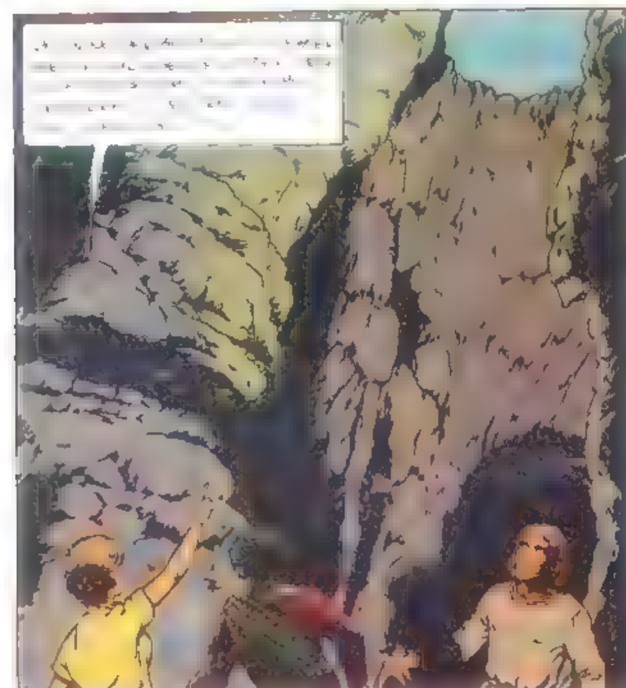

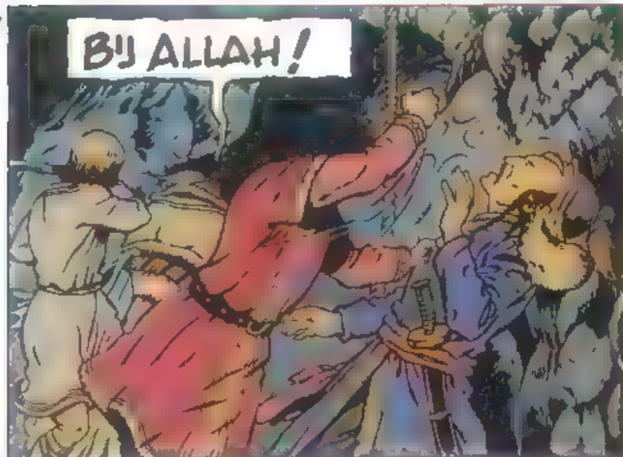

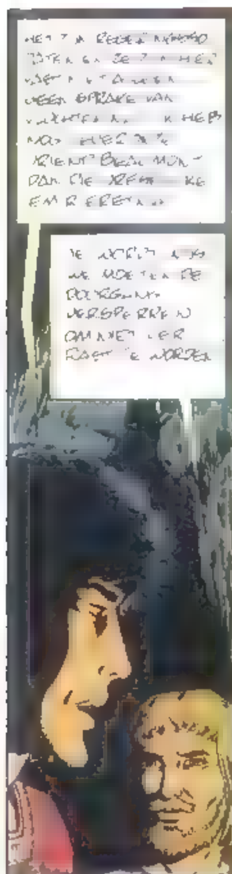
SLA OM

VASCO

BIJ ALLAH!

MONGOLEN?!

DIT IS WAANZIN! IK BEN ONSCHULDIG!
GENOEG! EXECUTEER HEM ONMIDDELLIJK!

IK HEB NIET GEPRAAT!

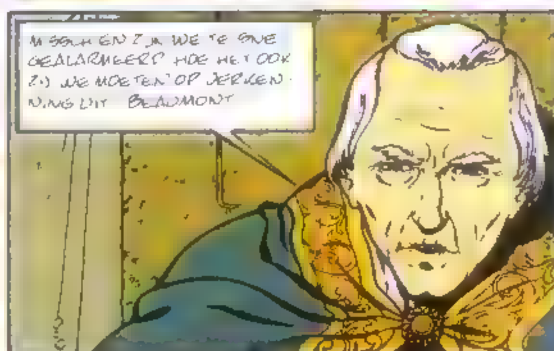

GESCHIEDENIS EN AVONTUUR IN MIJN NIEUWSTE ALBUM: "DE BYZANTIJNSE"

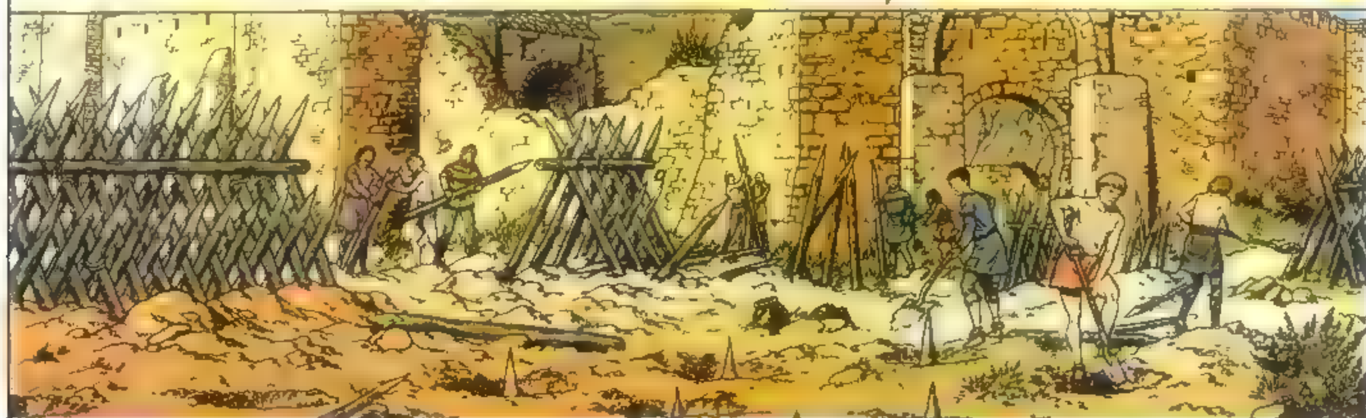

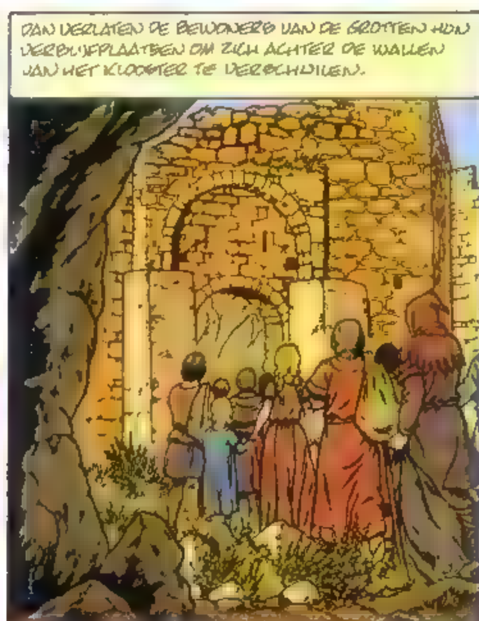

wordt vervolgd

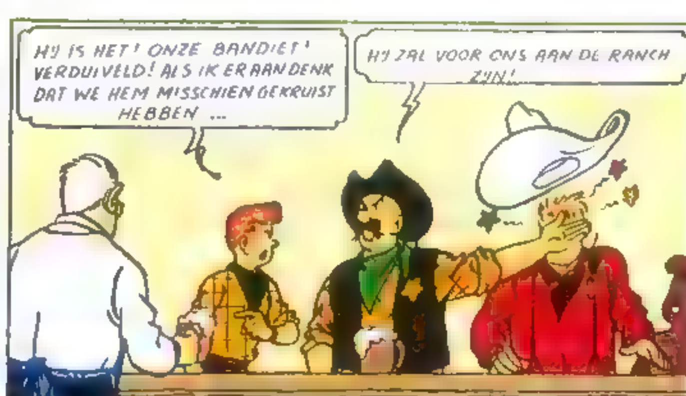

CHICK BILL

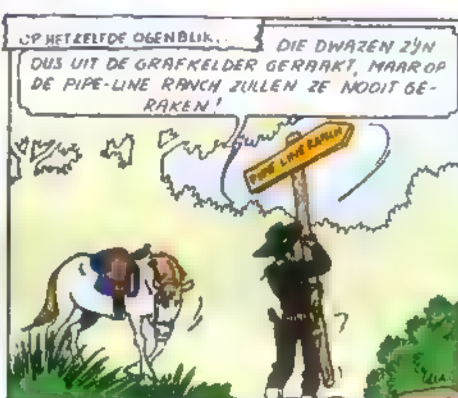
TIBET

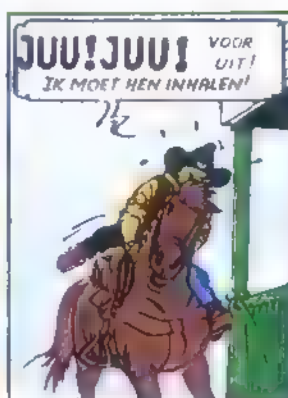

SAMENVATTING: Een gemaskerde heeft onze vrienden opgesloten n de graftombe van Bull Dozer De tombe n de vorm van een p pekop heeft een gehe me uitgang

DE PIJPEKOP

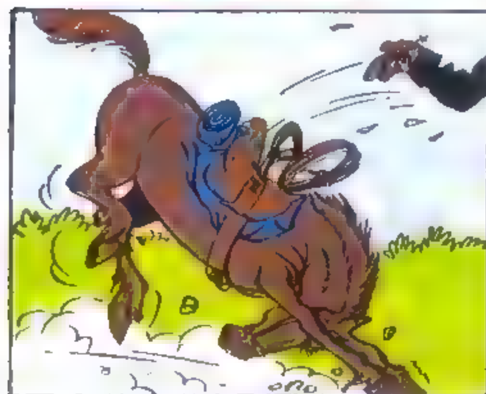

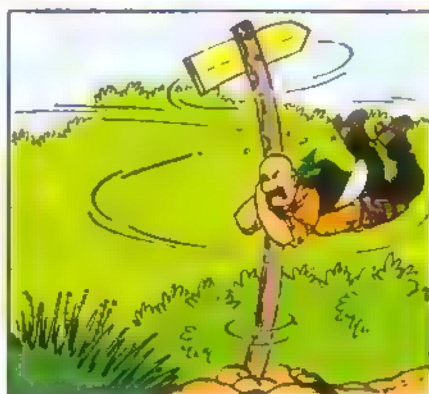

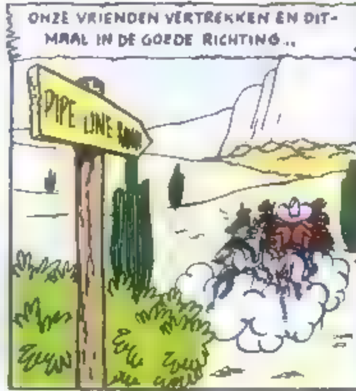

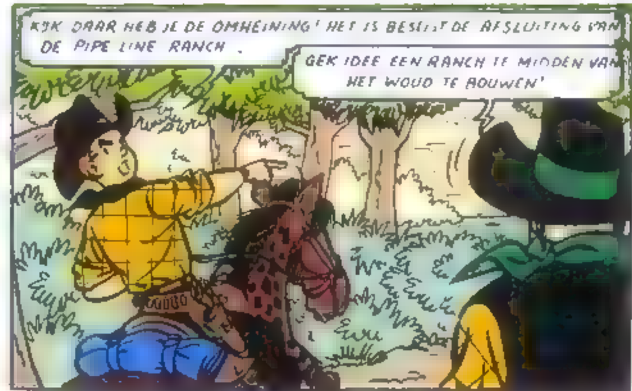
SLA OM

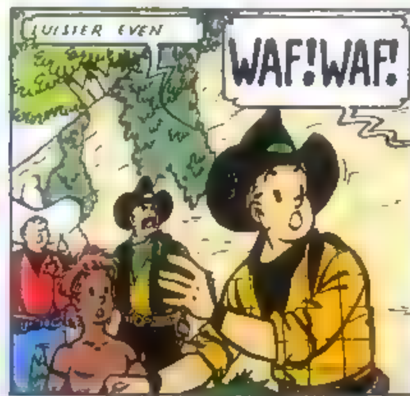
CHICK BILL

NIETS GEBROKEN, SHERIFF?
NEEN, NIETS, DANK JE! MAAR IK WEET NIET WAT ER MIJ WEERHOUDT OM DE POTEN EN OREN VAN DIT PAARD TE BREKEN!

ONZE VRIENDEN VERTREKKEN EN DITMAAL IN DE GOEDE RICHTING...
PIPE LINE RANCH

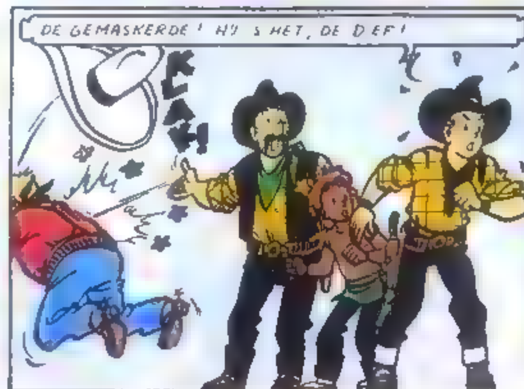

KIJK DAAR HEB JE DE OMHEINING! HET IS BESLIST DE AFSLUITING VAN DE PIPE LINE RANCH.
GEK IDEE EEN RANCH TE MIDDEN VAN HET WOUD TE BOUWEN!

WIJ ZIJN ER! KOM! WIJ ZOEKEN DE INGANGSPOORT!

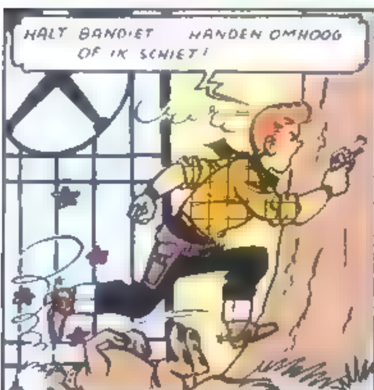

LUISTER EVEN
WAF! WAF!

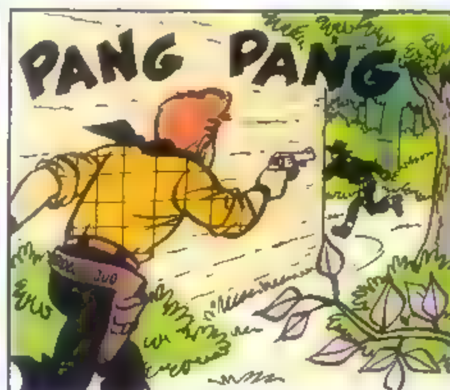

HONDEN WIJ MOETEN VLUCHTEN! ZIJ
DIEVEN!
BLIJF STAAN BANGERIK IK ZIE NIET IN WAAROM DE HONDEN VAN MIJN OOM ONS ZOUDEN BIJTEN!
EENS

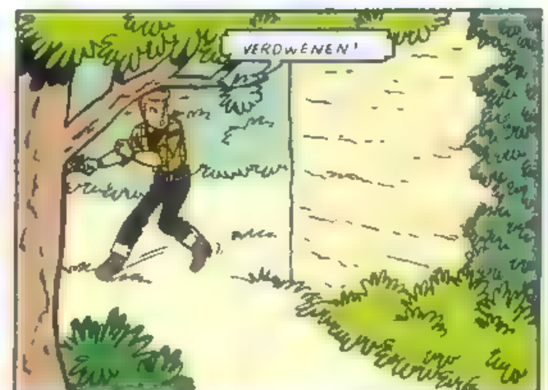

WEG, LELIJK BEEST!
GRRR!

DE GEMASKERDE! HIJ IS HET, DE DIEF!
KAÏ!

WAT, ZIJ LEVEN NOG? LOOP NAAR DE DUIVEL, LELIJKE HOND!

HALT BANDIET HANDEN OMHOOG OF IK SCHIET!

PANG PANG

VERDWENEN!

VLUG NAAR JE BOEKHANDELAAR! GA MEE OP ZOEK NAAR 'DE DESERTEURS'

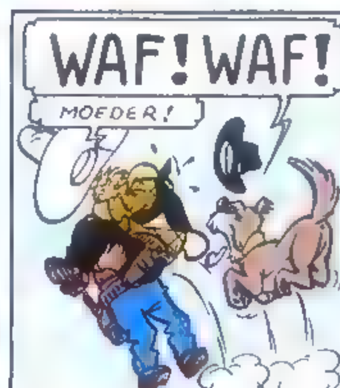

wordt vervolgd

WAT ZEGT DE WETENSCHAP ERVAN?

8000 - 3000 jaar voor Chr.

DE RITEN

Volgens de Bijbel aanvaardde God het offer van Abel en niet dat van Kaïn. Kaïn werd jaloers en doodde Abel.

Volgens geschiedkundigen en exegeten — **exegese** is de wetenschap der tekstverklaring — bewerkte Kaïn, de oudste, het land; Abel, de jongste, hoedde de kudden.

Nomadische herders en sedentaire landbouwers
De haat van Kaïn, de landbouwer, voor zijn broer Abel de herder, vormt een weerklank van het wederzijdse wantrouwen tussen de gevestigde landbouwers, die gebonden waren aan hun grond, en de nomadische herders, die hun kudden rondvoerden. De nomaden beschouwden de gevestigde boeren als vrekkig, bewust op winst en te zeer [illegible] gemak. De boeren zagen in de nomaden wilden zonder god of gebod, nietsnutten en dieven. Zo beschouwden nog in de vorige eeuw de Amerikaanse indianen de blanke boeren en de boeren de rode jagers. **De krekel en de mier...**
Zo [illegible] van hun rivaliteit de M[illegible] nomaden [illegible] gevestigde Chinezen

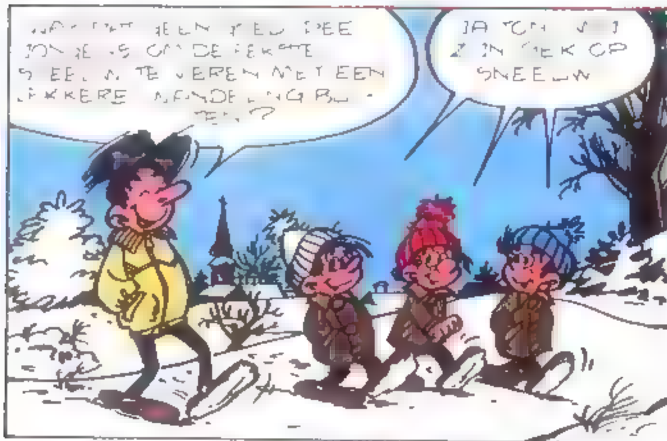

Riten en magie

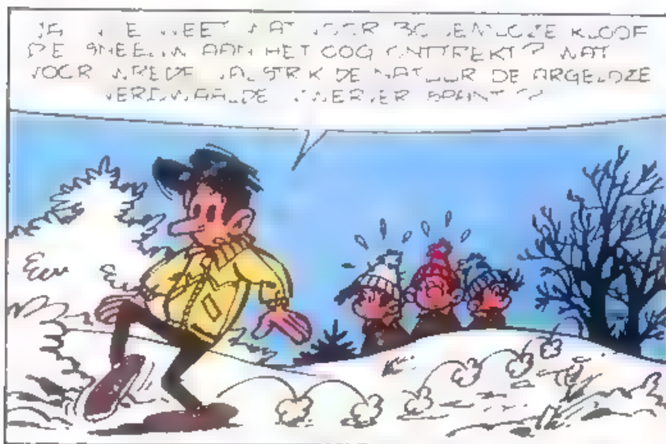

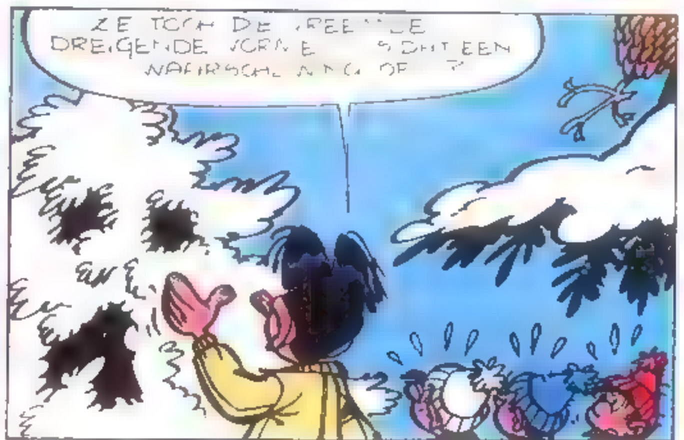
TON en TINNEKE

WALLI
BOM

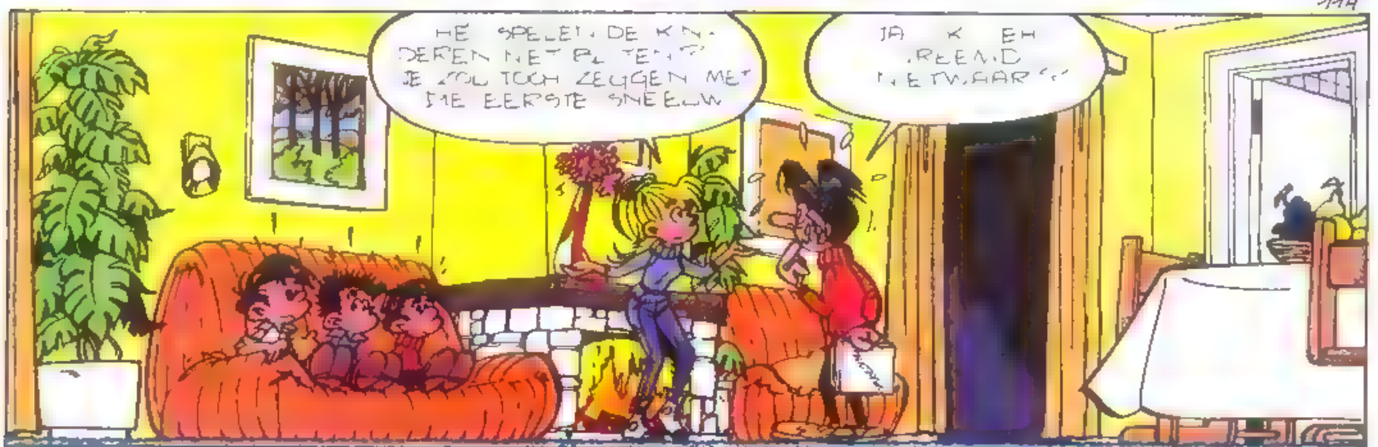

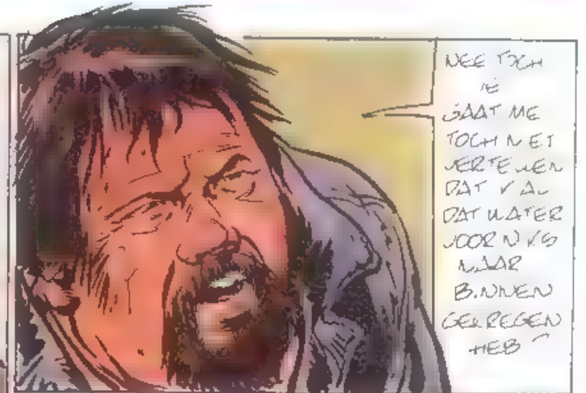

BUDDY LONGWAY

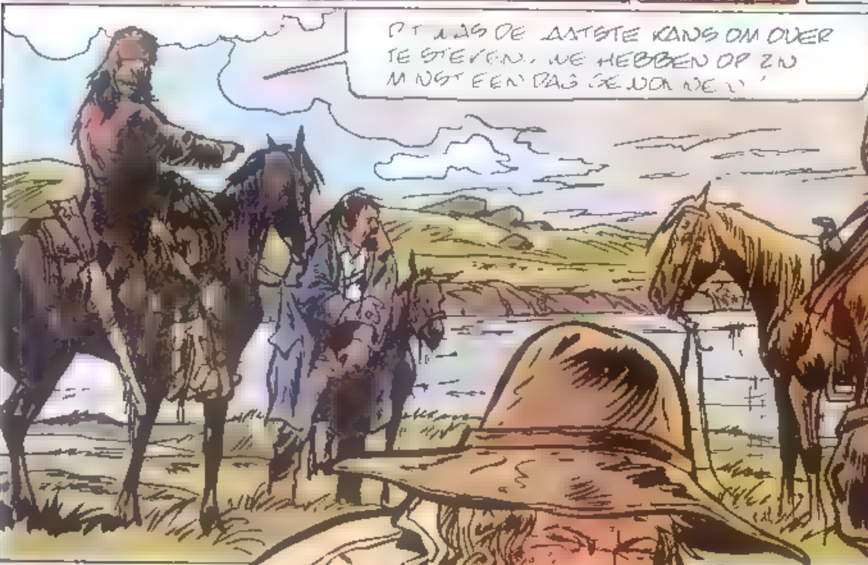
SAMENVATTING:

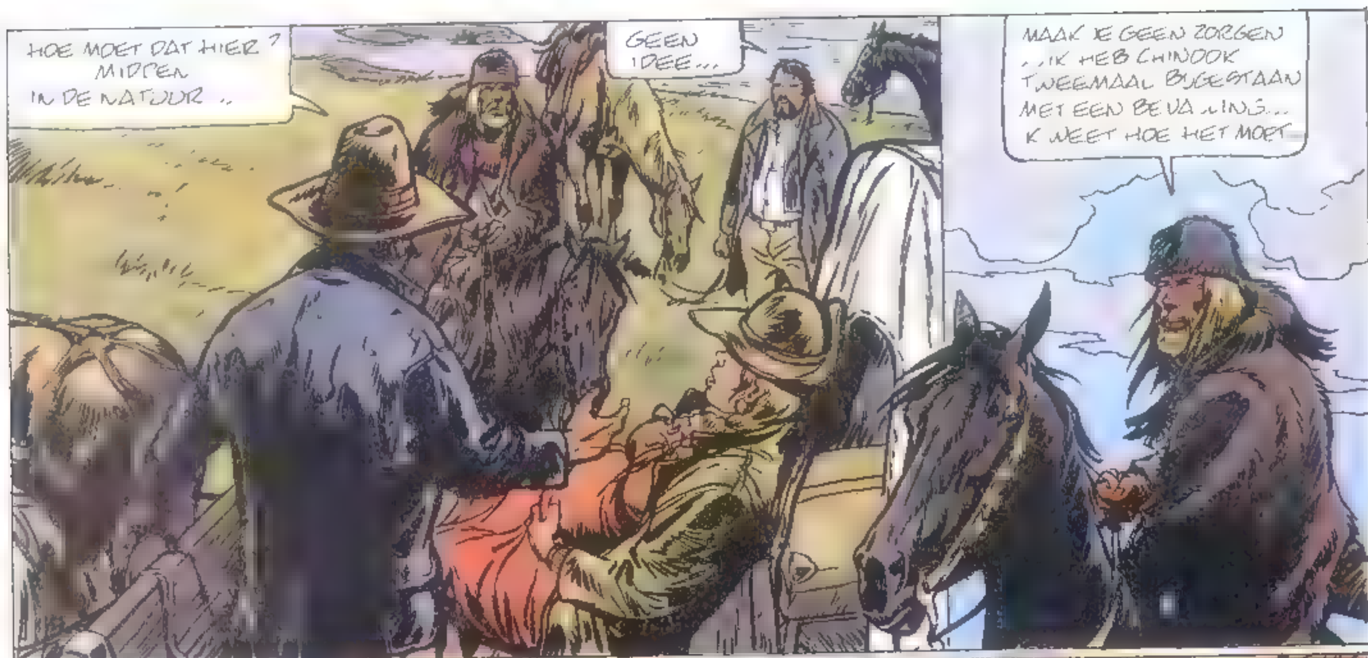

SLA OM

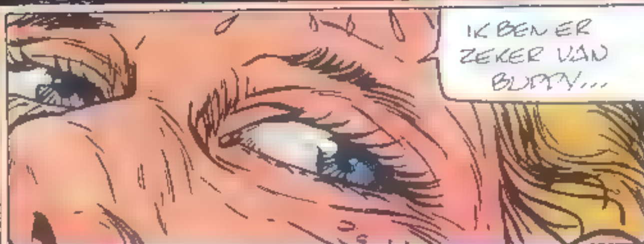
BUDDY LONGWAY

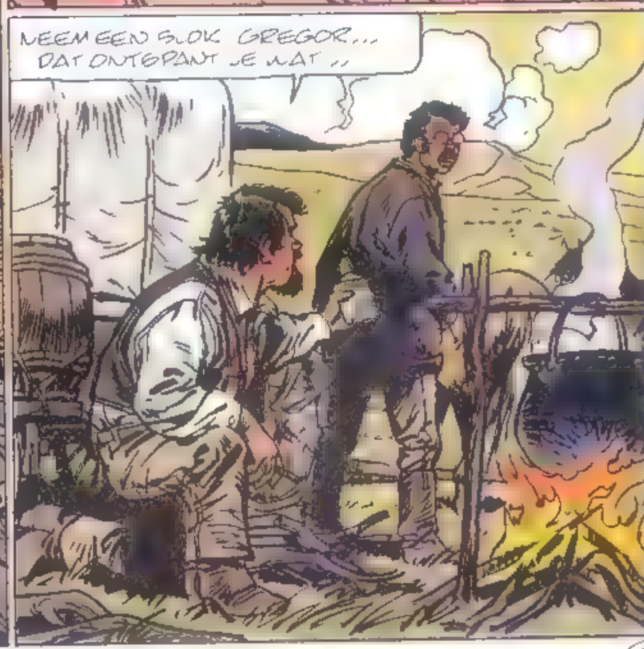
DERIB

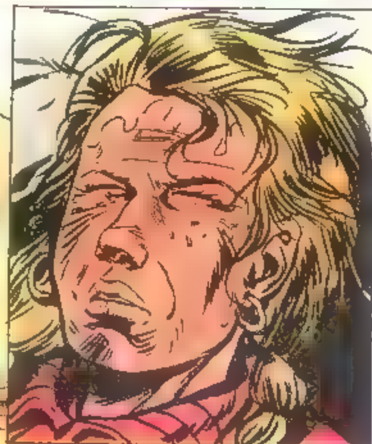

HOE GA JE DE BABY NOEMEN ?
ALS HET EEN JONGEN IS, JOSEPH, NAAR DE VADER VAN GREGOR... EN ALS HET EEN MEISJE IS ANNIE, ZOALS MIJN MOEDER...

DIT IS HET MOMENT, MARISKA ... PERSEN! PERSEN!

WEEEEE!

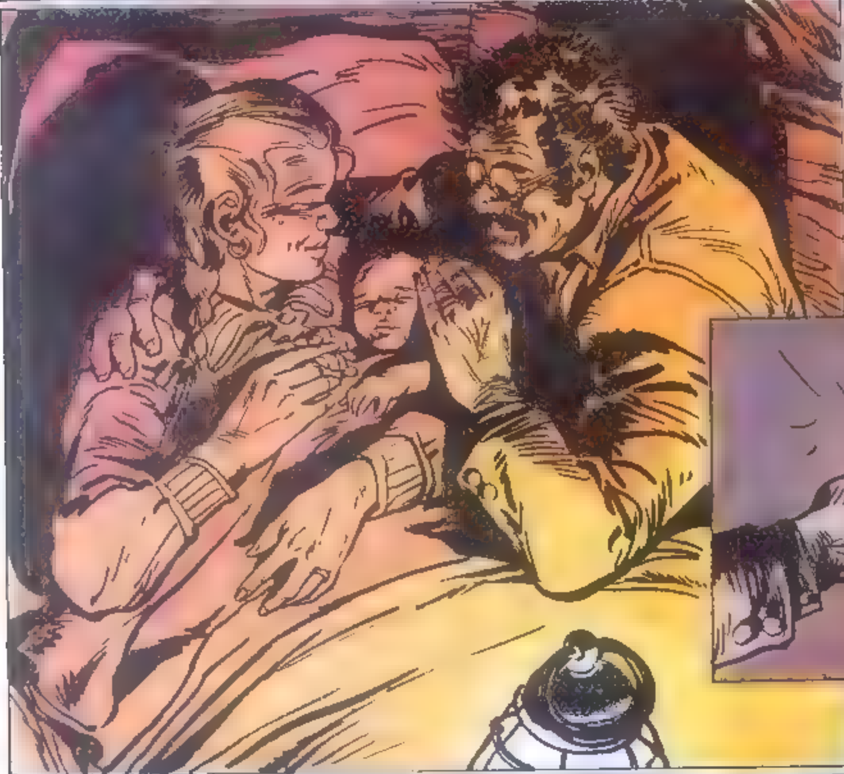

BUDDY LONGWAY

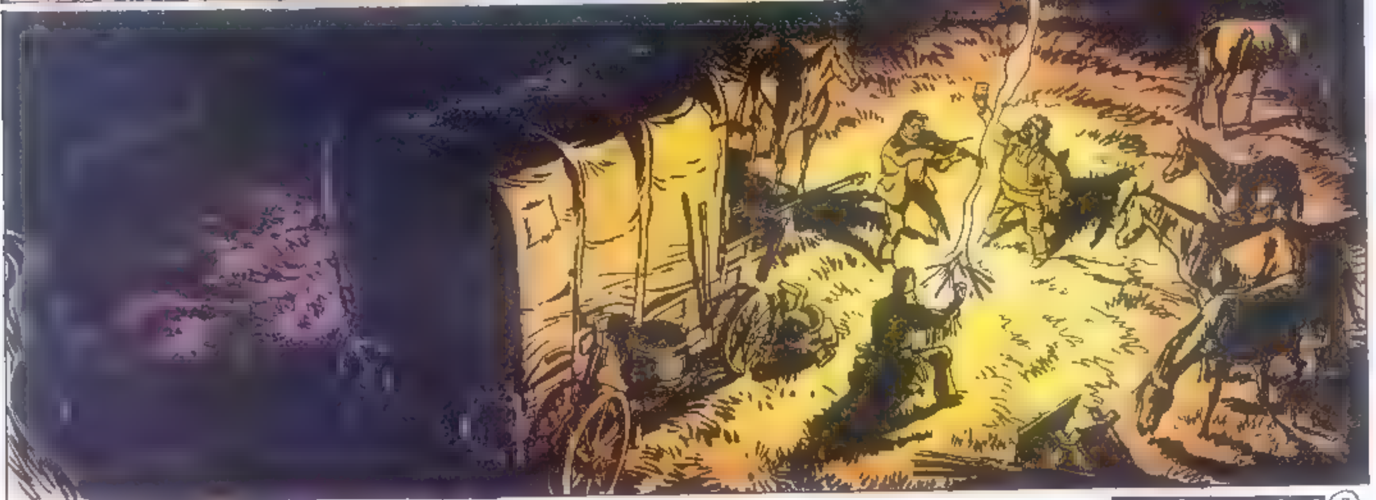

DE AVOND VLOEIDE NIET ALLEEN HET WATER EN DE MELK... DE 'FEESTMARS' WERD ZELFS EEN BEETJE MISHANDELD ONDER DE WAT ONZEKERE STRIJKSTOK VAN GREGOR MAAR GEZIEN DE OMSTANDIGHEDEN ZOU FRANZ LISZT HEM ZEKER VERGEVEN HEBBEN...

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden [illegible] ve wanneer de uitgever zijn [illegible] vereend. Tekeningen en manuskripten [illegible] door ons gevraagd worden [illegible] den

DE LOMBARD UITGAVEN

P.-H. Spaaklaan 1-11 1070 Brussel – Prk 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC [illegible] Gerardlaan [illegible] Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J. L. VERNAL M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE [illegible] Brasschaat

Advertenties voor Belgie Tel. 02/522 56.00

ABONNEMENT

Geldt niet voor Nederland

[illegible]

KUIFJE-NEDERLAND
[illegible]
Postbus [illegible] 2040 AB [illegible]
Telefoon 0250 [illegible]

ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
Postbus 450 5000 AL Tilburg
Telefoon 013-426 872
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: 4 weken van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven

ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon 020-222 366

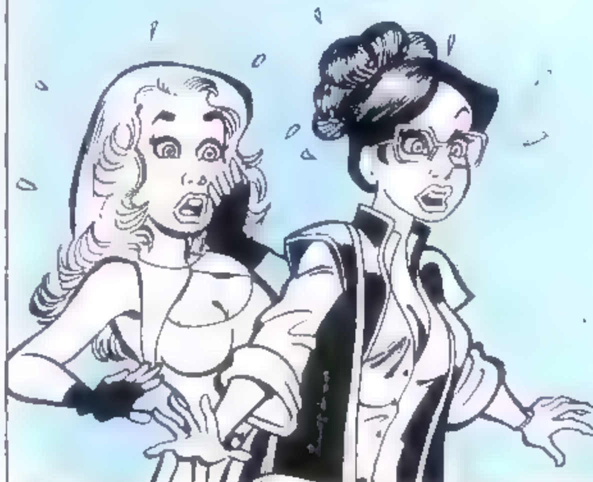
VOLGENDE WEEK

POKER-VROUW
in
« DE VERVLOEKING »

+

een poster van HUGO en een interview met BEDU!

BEWAAR JE WEEKBLAD ZONDER HET TE BESCHADIGEN!

BESTEL DE SCHITTERENDE «KUIFJE VERZAMELBAND»!

In prachtig bruin kunstleder, met afbeelding van KUIFJE en BOBBIE in goud op rug en voorkant. De verzamelband kan 18 nummers bevatten. Voor een jaargang heb je dus drie banden nodig.

Voor België
Prijs. 210 BF + 40 BF verzendingskosten
Speciaal aanbod: als je 9 banden besteit (voor 3 jaargangen dus) krijg je de 10de GRATIS!
Prijs: 2.250 BF

Bestellingen: met een gebarreerde cheque op naam van
De Lombard Uitgaven
P.-H. Spaaklaan 1-11
1070 BRUSSEL
of stort het bedrag op postrekening 000-0190916-20 van het weekblad KUIFJE.

Voor Nederland:
Maak fl. 11.50 + fl. 3.50 verzendingskosten per verzamel band over op gironummer 561 90 04
ten name van
Lombard Uitgaven Nederland,
Zandvoort
Drie weken na ontvangst van de betaling krijg je de verzamel band(en) thuis bezorgd.

VOOR IEDEREEN
De verzamelbanden worden in een stevige verpakking geleverd. VERGEET BIJ JE BESTELLING NIET TE VERMELDEN DAT HET OM DE «KUIFJE VERZAMELBANDEN» GAAT EN HET GEWENSTE AANTAL EXEMPLAREN!

EEN KNIPOOGJE
van ernst

HET GOEDE BOEK

PAW! PAW!

KRRRRR

384

ERNST 84

REFLEKTIES VAN VERLOREN GENERATIES

Deel 6

De Punk: een dagboek ... tot Mark Perry

I am an anti-Christ — I am an anarchist
Don't know what I want but
I know how to get it
I wanna destroy passers-by
I wanna be anarchy — no dogsbody
(Anarchy in the UK — The Sex Pistols)

In die broeiende winterdagen van 1977, toen punkgroepen dagelijks het voorbeeld van Johnny Rotten volgden, op het podium klommen en muziek maakten, toen The Clash, The Jam, The Damned en The Stranglers reeds gevestigde namen waren, toen de Amerikaanse invasie met Television Talking Heads, Jonathan Richman, Blondie, Mink De Ville en natuurlijk The Ramones meeprofiteerden van de punkkorrel, tóén gingen The Sex Pistols nog een stap verder. Ze ontsloegen hun enige muzikant, de man die verantwoordelijk was voor de melodielijnen in hun nummers, de Paul McCartney-fan, hun bassist Glen Matlock en namen in hun rangen een jeugdvriend van Rotten op: de duivel, Sid Vicious, het meest walgelijke stuk vlees dat ooit rondliep. Rotten spuwde op zijn publiek, Vicious bewerkte het met een afgebroken fles.

In maart 1977 tekenden The Sex Pistols een nieuw platenkontrakt, dit keer bij A&M. Maar eveneens in maart '77 werd Mark P. 20 jaar. Hij klonk oud als hij in het achtste nummer van **Sniffin' Glue** verklaarde: «The Clash staan op het podium en ze willen iets vertellen en het enige wat de jongeren doen is elkaar aframmelen. We moeten samen blijven klitten. Als je iemand een pak slaag wil geven, wacht dan op een regeringsambtenaar of op een lid van een supergroep. Dat zijn de varkens die je moet aanvallen, niet de andere jongeren die naar dezelfde groepen als jij trachten te luisteren. Ik mag misschien als een oude zak praten en misschien denk ik teveel na deze dagen.» Mark P. had inderdaad nagedacht. In de eerste plaats over hetgeen Don Letts, de rasta-dj van de Roxy Club, hem verteld had: «Ze hebben spelden in hun oren en hun kleren gescheurd, maar wat doen ze in hemelsnaam. Punk-rock verveelt me omdat punkers me vertellen dat het iets nieuws is, dat ze de dingen gaan veranderen. Maar het zal voorbijgaan en verdwijnen. Toen het begon was het geweldig. Ik heb nog nooit een beweging zo snel zien evolueren, zo gerechtvaardigd, zo energiek. We ondervinden allemaal dezelfde druk. De negers en de blanken. Zij voelden het ook, maar dan vervielen ze in dezelfde verdomde kleding, dezelfde verdomde muziek -patronen.»

Een en ander leidde tot het feit dat Steve Mick in april/mei **Sniffin' Glue** van Mark P. overnam. Dit tijdens de periode dat A&M 25.000 exemplaren van de tweede Sex Pistols-single **God Save the Queen** vernietigde en Virgin de groep onder zijn vleugels nam. Ironisch, omdat Virgin een major werd met het kapitaal van het geeuwepos **Tubular Bells** van Mike Oldfield. **God Save the Queen** verkocht in de Virgin-persing 2.000.000 exemplaren en bereikte de top twintig in Engeland in de week dat de viering van koningin Elisabeths jubileumjaar zijn toppunt bereikte. Johnny Rotten werd binnen de week tweemaal aangevallen en ernstig verwond met een scheermes. De kop van de punkbeweging moest eraf. Daar zorgde Malcolm McLaren voor. In zijn strategie om de media te beheersen, had hij grootse filmplannen voor The Sex Pistols. Ook hij ging een stap te ver. Rotten wou niet meer mee.

Mark P. wel. Hij ontsloeg zijn mederedakteur Steve Mick, vormde zijn eigen groep Alternative TV en somde het nog eens allemaal op in een bespreking van de eerste Clash -LP: «**The Clash** is zoals een spiegel. Het reflekteert alle onzin en toont ons de waarheid. Voor mij is het het meest belangrijke album ooit uitgebracht. Het is alsof ik mijn leven bekijk in een film. Een verhaal van het leven in Londen dat zich afspeelt in en buiten de flats. Een school die niet eens wist wat een O-niveau was, een job die me plaatste achter een bureau en mijn hersenen verminkte. Al die onzin bevindt zich niet langer meer in het duister.»

En zo werd Mark P. 1 jaar ouder. Na 12 nummers, eind '77, stopt hij met **Sniffin' Glue.** Mark P. werd Mark Perry. Zijn groep, Alternative TV, zal nooit doorbreken. The Sex Pistols splitten na een onenigheid tussen Malcolm McLaren, die hen op plaat wil met de gevluchte treinrover Ronald Biggs, en Johnny Rotten. Plastic Bertrand zong **Ça plane pour moi.** Sid Vicious vermoordde zijn vriendin Nancy Spungen en pleegde daarna zelfmoord. The Clash werden the Rolling Stones. Captain Sensible (van The Damned) en Billy Idol (van Generation X) werden punkmarionetten. Johnny Rotten bleef konsekwent, werd terug John Lydon en promoot met Public Image Ltd verder zijn anti-houding. Malcolm McLaren bleef de media bespelen door zijn geflirt met BowWowWow, Adam Ant, de scratch, de «double dutch» en opera.

Chaos en anarchie werden als mode geïntegreerd in de maatschappij. Maar in Manchester en Liverpool was het nog kouder en het leven nog harder dan in Londen.

Bibliografie
*Julie Burchill en Tony Parsons — **The Boy Looked at Johnny***
Pluto Press/London — 1878 - 96 blz.
*Mark P. — **Sniffin' Glue-The Bible***
Michael Dempsey/London — 1978.

OP HAAIENJACHT IN EEN LAND VAN VUUR EN IJS

"De zee is zwaar... Golven van twee meter hoog en meer... Ons vissersbootje, de Bjargey, wordt zodanig heen en weer geslingerd dat het niet mogelijk is rechtop te blijven staan. De sneeuw valt zonder ophouden. IJskoude rukwinden slaan van alle kanten op je neer. Ik heb koude handen, maar vooral koude voeten in mijn rubberlaarzen. Mijn twee vrienden, Oli en zijn zoon Aldur, zwaaien voortdurend met hun armen om een beetje warm te blijven. Ons bootje begeeft zich over de noordelijke Atlantische Oceaan naar Kolbeinsky, een rotseiland zowat veertig mijl ten noorden van Grimsey, waar we de avond daarvoor haaienetten uitgeworpen hebben. Aldur probeert, voorlopig vruchteloos, in de wilde watermuren die ons omringen onze boei terug te vinden. Eindelijk, na drie kwartier zoeken vist Aldur de grote oranje vlotter uit het water met behulp van een bamboestok. De lier begint de lijnen in te halen. Ik doe teken naar Oli en schreeuw "Hàkarl?", wat "haai" betekent in het IJslands. Oli schudt het hoofd. De eerste haak komt uit het water... niets. Enkele sekonden later de tweede... niets. Aan de derde en de vierde haak evenmin iets anders dan brokken vlees die helemaal wak geworden zijn van het lange verblijf onder water. Dan plots: een enorme grauwwitte massa die uit de diepte opduikt en op twee meter van de boot aan de oppervlakte komt..."

De ogen van Philippe Lannoy schitteren als hij terugdenkt aan die onvergetelijke jachtpartijen, aan zijn vrienden Oli en Aldur, aan de kou die als een mes door hem heen sneed. Maar hij vertelt ook over het fascinerende IJsland, met zijn winters zonder daglicht, zijn spektakulaire zonsopgangen, zijn enorme watervallen, zijn geysers, zijn vulkanen, zijn gletsjers...

In 1977 trokken Philippe Lannoy en Stanislaw Kowalski, een Pools regisseur, naar het noorden, naar IJsland, dat geheimzinnige land — vrijwel onbekend — dat net onder de poolcirkel ligt. IJsland is in feite een boven het water gelegen gedeelte van de "Atlantic Ridge", een keten onderzeese vulkanische bergen die zich van het noorden naar het zuiden slingert, ongeveer in het midden van de Atlantische Oceaan. IJsland is drie en een half keer groter dan België en telt 230.000 inwoners, waarvan de helft in de hoofdstad Reykjavik woont. Maar onze twee ontdekkingsreizigers trokken nog veel verder naar het noorden, naar Grimsy, en verbleven daar gedurende twee maanden. Grimsey is ook een eiland, maar heel wat kleiner. Nauwelijks 5 km2 groot ligt het zowat 40 kilometer ten NNO van de IJslandse fjord Akureyri. De poolcirkel loopt er dwars doorheen. Wie leeft er op dat eiland met die sponsachtige grond, zonder bomen, waar duizenden vogels verblijven, enkele schapen en twee pony's?... Vijf vissersfamilies, samen zowat 80 mensen, vissers die afstammen van de vikings die elf eeuwen geleden IJsland koloniseerden. Hun schepen hebben niets meer van de fiere drakkars van hun voorouders. Het zijn eenvoudige boten, die echter wel voldoende zeewaardig zijn om dagelijks de zee uit te dagen. En dat is een noodzaak. Want de arme grond van Grimsey verplicht er hen wel toe hun levensonderhoud in het visrijke water te zoeken. Zij vissen op moeralen en haaien, maar ze jagen ook op papegaaiduikers, meeuwen en zeekoeten, waarvan ze in de lente ook de eieren rapen.

Hoe kom je in Grimsey?

Philippe Lannoy: "Daar geraken is niet zo moeilijk, er blijven, dàt kost moeite! Op Grimsey moet je elke dag tegen de zee vechten, tegen het ijs, de sneeuw, de wind, de duisternis van de lange pool-

nachten, de poolmist, de afzondering, de eenzaamheid. Wij zijn in IJsland aangekomen begin maart, en toen zat alles al zo vast als wat. De sneeuw had alle wegen onbruikbaar gemaakt. Dank zij een bulldozer die voor ons de weg vrijmaakte zijn we in Akureyri geraakt. Vandaaruit heeft een klein vliegtuigje, met plaats voor vier personen, ons naar Grimsey gebracht. "Loop niet weg," zei de piloot, "ik vertrek weer over 20 minuten"...
Het was niet zo moeilijk om aanvaard te worden door de bevolking. In de eerste plaats waren wij voor hen een verzetje. Wij braken een beetje de sleur van elke dag. En verder hebben we geprobeerd ons nuttig te maken vanaf de eerste dag. We hebben in de haven gewerkt, de algen van de scheepsrompen geschraapt... De derde dag zijn we mee met hen in zee gegaan..."

DE IJSHAAI

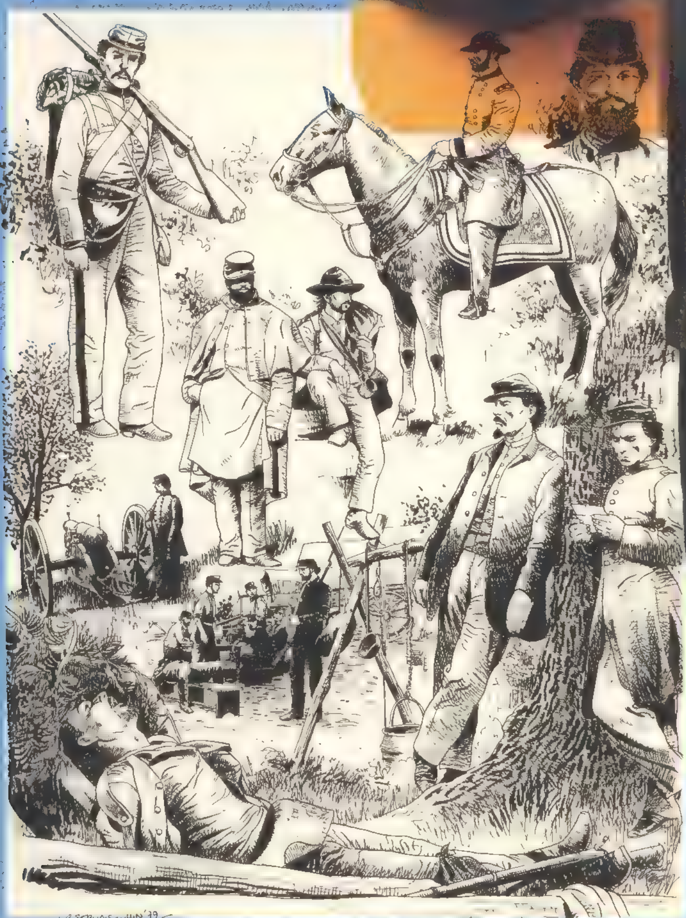
Want Philippe en Stanislaw waren in de eerste plaats naar Grimsey gekomen om een haaienjacht mee te maken. De jacht op de ijshaai of Groenlandse haai of, een beetje wetenschappelijker, de **somnosius microcephalus,** van de familie van de slapers. Een aktief slapertje, dat wel. Handen binnenboord houden! E pericoloso sporgersi...
"Grimsey is zowat de enige plaats waar er nog op haaien gejaagd wordt, en dan alleen nog maar als ze dicht onder de kust komen, dat wil zeggen in de eerste twee weken van april. De vissers zeggen dat het een van hun belangrijkste jaarlijkse ontmoetingen met "de natuur" is. En wat voor een ontmoeting!
We zijn dus op weg gegaan met Oli en Aldur in een bootje van nauwelijks zeven meter lang. Het weer is ver van uitstekend. Onder elke golf slaat er tien centimeter ijswater op het dek. Ik knel mijn Haaien vang je met een lijn van zo een 200 meter lang, die diep in het water wordt neergelaten. Haaien verblijven inderdaad op zowat 150 tot 200 meter onder het oppervlak. Aan een kant van de lijn bevindt zich het anker en de gewichten, aan het andere eind een boei. Er worden een tiental lijnen uitgegooid, met daaraan een haak van zowat 20 cm en brokken vlees als lokaas. Dat vlees komt van zeehonden, van schapen of van andere haaien. De lijnen worden ingehaald met een lier, want een haai meet al gauw 5 meter en weegt twee en een halve ton. En ook al is hij dan een "slaper", hij kan behoorlijk te keer gaan. De hele operatie is echt niet zonder gevaar".
De vissers keren terug en worden opgewacht door de rest van de gemeenschap. De haai wordt in stukken gesneden en begraven. Hoezo, wordt hij niet opgegeten?
"Niet direkt. Vers vlees van een haai kan dodelijk zijn. Het veroorzaakt oogproblemen en ziekten van de ingewanden. Eerst wordt het beest uitgebeend. Een favoriete bezigheid is het inspekteren van de maaginhoud. Wat zullen we er nu weer in vinden? Hele vissen of een klein zeehondje, misschien zelfs een verrekijker... Als het vlees in brokken gesneden is wordt het voor een half jaar begraven onder een berg stenen. Dan wordt het nog drie maanden gedroogd en dan gaat het de gemeenschappelijke vrieskast in. Die is zo groot als een huis en elke familie heeft er haar kompartiment. Overigens eet je haai niet als kabeljauw, maar eerder als een klein hapje bij het aperitief..."

EVELYNE HUYTEBROECK

'T IS MAAR DAT JE 'T WEET...

Het was in april-mei 1979 dat ik het genoegen had kennis te maken met Jean-Claude Servais... Hij was een jongen barstensvol talent en ik had hem graag in het blad gehad. We besloten samen een projekt op poten te zetten. Maar wat?
Na veel nadenken besloot ik Jean-Claude een soort sage over de secessie-oorlog voor te stellen... Ik had de indruk dat de algemene sfeer van dit bloedige konflikt tussen de blauwen en de grijzen, maar vooral de sfeer van de anekdotische verhalen over het leven van elke dag in die tijd, perfekt pasten bij de stijl van Servais. Hij was laaiend entoesiast en hij maakte een schitterende projektplaat, gedateerd juni 1979, die we bij deze voorstellen aan onze lezers.
Maar ik moet toegeven dat ik dat jaar verder geen tijd had om me uitgebreid met dit projekt bezig te houden, wat mede te wijten was aan mijn nieuwe job als hoofdredakteur van dit blad. Ik had, kortom, noch de tijd noch de energie om dit al met al veeleisende projekt uit te werken. Veeleisend, omdat dit scenario heel wat opzoekingswerk vroeg. En misschien was dat maar goed ook! Want op die manier kon Jean-Claude ons al die prachtige verhalen over hekserij vertellen en tekenen, die later onder de titel « De Toverkol » als album verschenen, een album dat nu al enkele jaren een gegarandeerd sukses is in de boekhandels. Maar het idee bleef... De secessie-oorlog bleef een dankbaar onderwerp voor een strip. En toen Jean Dufaux op zoek was naar een goed idee om een strip te maken voor tekenaar Xavier Musquera heb ik hem dit projekt voorgesteld.
Het resultaat is « De slagvelden van de duivel », waarvan jullie in dit nummer het eerste lange hoofdstuk vinden. Wij hopen dat dit verhaal onze lezers zal bevallen, en dat het evenveel bijval zal kennen als « De Toverkol ».

Jean-Luc Vernal

ZWAK, ZWAK!

Zwak, jongens, zwak, dat nieuwjaarsnummer. Over het editoriaal zal ik het maar liefst niet hebben. Ik weet niet wie het geschreven heeft, maar ik zou me schamen om dergelijke onzin als editoriaal voor een dergelijk blad te gebruiken. Bladvulling 1. Bladvulling 2 dan: een ouwe Chick Bill. Is het jullie uit alle voorgaande brieven nog niet duidelijk geworden dat de lezers die ouwe troep niet meer believen? Goedkoop is het natuurlijk wel, in letterlijk alle opzichten. Stripnieuws 1985: bladvulling 3. We zien wel wat 1985 brengt. Volgens de auteurs «belooft» het allemaal «heel veel». Dat zal wel. Toch zitten er daar enkelen tussen die nauwelijks recht van spreken hebben. Ferry, bijvoorbeeld, maar die heeft dan weer de hoofdredakteur als scenarist en dat scheelt. Martin ook, wiens verhalen alsmaar vervelender en langdradiger worden. Pratend over zijn beroep: een «cineast» van 17 jaar. Nou ja. Als ex-RITCS student kan ik me daar alleen maar over ergeren. Egotripper Derib legt — eindelijk — de laatste hand aan **Hij Die Twee Maal Geboren Werd** en gaat daarvan helemaal uit de bol. Ik ook. Samen met het einde van **Bob Morane** lijkt me dat het meest positieve gegeven uit dit nummer. Dan komen **Clifton** en **Thorgal,** waarop gelukkig niets valt aan te merken. Volgen **Uriël & Galaé...** De «talenten»jacht is duidelijk geopend. «Death or alive» lijkt het motto te zijn. De heren Coppens en Dufaux mogen wat mij betreft een ander beroep kiezen. Grote verademing op de voorlaatste pagina: de terugkeer van **Vasco.** Er worden nog altijd voldoende interessante verhalen gepubliceerd om jullie blad te blijven kopen, maar wel mondjesmaat. Toch een gelukkig 1985!

Joe Durwael
Antwerpen

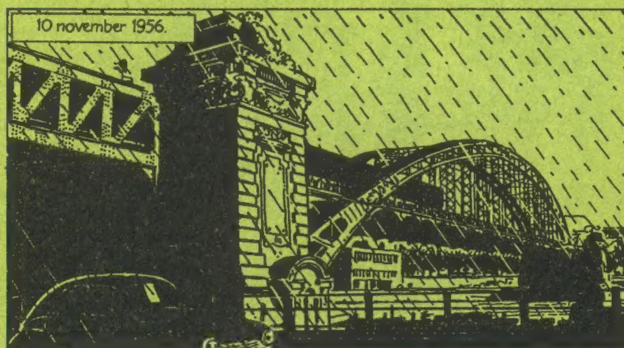
Als je inderdaad de reakties van de lezers op het opnieuw publiceren van oude verhalen gevolgd had, zou je moeten weten dat heel wat lezers, vooral de jongere, daar heel blij mee zijn. En wij proberen een blad te maken voor een zo groot mogelijk publiek. Je persoonlijke mening over auteurs en hun helden respekteren we ten volle. Ook de mensen die dit blad samenstellen hebben een eigen smaak die soms botst met de inhoud en de algemene richting van het blad. Maar zij worden verondersteld in de eerste plaats voor het publiek te werken en dat lijkt hun aardig te lukken. Want zelfs jij, die toch niet mals bent met je kritiek, vindt in het weekblad nog «voldoende interessante verhalen» om het te blijven volgen. En daar zijn wij dan weer blij om.

SLUIERS OVER DE PONT DE TOLBIAC

Fransen zijn chauvinisten. Dat weet iedereen. Normale mensen worden, in plaats van de chauvinist, rood van schaamte als ze gekonfronteerd worden met zijn hersenloze gekakel. Zelf is de chauvinist zich van geen kwaad bewust. Hij vindt zichzelf gewoon fantastisch, vooral als hij zichzelf gaat vergelijken met «de anderen», wie dat dan ook mogen wezen. Dan blijkt pas overduidelijk hoe slordig er met de voorraad hersenen is omgesprongen op de dag dat de schepper die verdeelde onder de sterfelijke mensen. Het lijkt wel alsof de hele handel bijna integraal bij hem (en zijn stamgenoten) terecht gekomen is! De chauvinist bekijkt de rest van de wereld dan ook met de meewarige blik van iemand die wel beter weet, en hij reageert onbegrijpend, zelfs gekwetst, als de rest van de wereld — dubbelgevouwen van de slappe lach — dan toch eens een keertje orde op zaken stelt.
De chauvinist is echter in de regel een gelukkig wezen, zolang hij de beschikking heeft over een aantal stamgenoten aan wiens roem hij zich kan optrekken. Bij ontstentenis van dergelijke genieën verzint de chauvinist ze zelf. Via een proces van kollektieve zinsverbijstering wordt een of ander individu dan tot god-op-aarde gepromoveerd.
Dat hebben de Franse stripfanaten gedaan met Jacques Tardi. In «Sluiers over de Pont de Tolbiac» bewijst Tardi nog maar eens dat hij slechts één sfeertje op papier kan zetten: dat van **Isabelle Avondrood.** Een persoonlijke stijl is één ding. Het stelselmatig vertikken zich als tekenaar ook maar in het minst aan te passen aan het scenario dat men onder handen heeft is wat anders. De eerlijkheid gebiedt wel te zeggen dat het verhaal van Leo Malet waarop deze strip gebaseerd is, al evenmin schittert door originaliteit. Geen wonder, als je bedenkt dat de schrijver in het voorwoord zelf zonder schroom toegeeft dat «Sluiers» met de natte vinger geschreven is, zonder vooropgezet plan, zonder struktuur. Je ziet het er dan ook aan af.
Maar de Fransen, die vinden het prachtig.

«Sluiers over de Pont de Tolbiac»
Jacques Tardi/Leo Malet
Uitg. Casterman

NIK KERSHAW
in HOF TER LO,
Borgerhout,
op maandag 18 februari
om 20 uur.
380 BF voorverkoop.
420 BF aan de kassa.
Promotor:
Make It Happen

THE LORDS OF THE NEW CHURCH

THE METHOD TO OUR MADNESS I.R.S./CBS ILP 26134

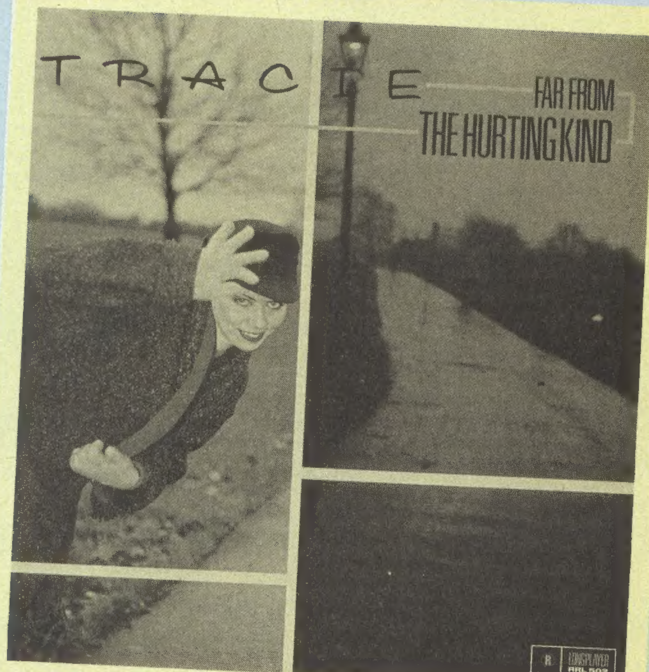
Ik haat sneeuw, dat broze witte, precies of de wereld in «peis en vree» ligt. Sneeuw, die angst om na elke twee passen op je gezicht te donderen of een hoop bevroren nattigheid in je nek gesmakt te krijgen. Sneeuw, dat ploeteren in een vettige brij doordrenkt van hondendrek. Sneeuw, dat schrapen van schoppen en borstels die je dwingen je gemeenschapsplichten te vervullen. Sneeuw, dat isolement.
Wat ik ook haat zijn aanstellers zoals The Lords of the New Church. Een bende «would-be's» die het vak voldoende kennen om een mooie persmededeling ineen te flansen — *The New Church, een religie van ritme wiens sakrament sex is. Vader en moeder zullen niet van hen houden, maar ze zullen zeker over hen praten* — maar die mooipraterij niet kunnen volhouden in hun muziek of in hun houding. Als muziek dan toch religie wordt, dan storten we ons liever in de armen van de walgtempel van Psychic TV of in de armen van Kim Wilde.
De derde LP, **The Method of our Madness,** van The Lords bevat niets blijvends, maar steekt professioneel in elkaar. Garageriffs, punkakkoorden, hard rockstramienen. Het spreekt aan. **Fresh Flesh** bijvoorbeeld, zoals The Buzzcocks in hun beste tijd, om in de bomen te swingen. **The Seducer**, wat vlakke drums, wat vampieren erdoor — een vleug pastiche kan nooit kwaad — en dan fluitende gitaren. Maar de kloof is dichtbij en de val is diep. **Kiss of Death**, niet beter dan The Scorpions. **I never believed**, zoals Lloyd Cole die het zelf al ergens anders haalt. **Do What Thou Wilt** is alleen begeleiding, geen body. **My Kingdom Come**, een Hollywood soundtrack: een aanzwellende roffel, een gespannen koor, klokkengelui, een sinistere stem en dan een sologitaar.
De gitarist van The Lords of the New Church, Brian James, was ook de gitarist van een punkgroep van het eerste uur, The Damned. Ook zij neigden naar kabarettruuks als verkoopsmiddel, stoeiden met kruisen en Pierrots, ook van hen trotseerde geen enkele plaat de tijd. The Lords of the New Church, geen wonder dat er geen kat meer naar de kerk gaat.

STRIP TOP X

Plaats	Titel	Held	Auteur(s)	Uitgeverij	Vorige week
1.	De 7 van Aromater	Storm	Lawrence/Lodewijk	Oberon	(2)
2.	The Daily Star	Lucky Luke	Morris/Fauche Léturgie	Dargaud	(1)
3.	De baby-smurf	Smurfen	Peyo	Dupuis	(4)
4.	De man in Lissabon	Michel Vaillant	Graton	Graton	(5)
5.	Het ebbehout	Kinderen v/d Wind	Bourgeon	Oberon	(3)
6.	De familie Goorzon	Doorzon	de Jager	Espee	(8)
7.	De wereld van E.P. Jacobs		Le Gallo	Lombard	(—)
8.	Donald Duck als suikeroom	Donald Duck	Barks	Oberon	(—)
9.	De ijstrein		Rochette/Lob	Casterman	(—)
10.	Amoris van Amoras	Suske en Wiske	Studio Vandersteen	Standaard	(10)
11.	De eerste vijf minuten	Ronnie Hansen	Reding/Hugues	Novedi	(—)
12.	Verdwenen in de hel	Rik Ringers	Tibet/Duchâteau	Lombard	(—)

Deze rubriek komt tot stand dank zij de vriendelijke medewerking van gespecialiseerde boekhandels in Vlaanderen en Nederland.

STERK, STERK!

Het enige belangwekkende dat de Nieuwe Formule ooit teweeg gebracht heeft is **Van alles wat** geweest. (Het gesjoemel met het aantal paginas buiten beschouwing gelaten.) Ik weet niet of er hier een chauvinistisch trekje bij me boven komt, maar je kan er zo de redaktionele paginas uithalen die door de Nederlandstalige redaktie zijn samengesteld. Die paginas zijn beter. Gewoon. Meer gericht maar de werkelijke interesses van de hedendaagse jeugd (waar ik mezelf met mijn 24 toch wel durf bij te rekenen). Al mijn gelukwensen dus aan al die mensen die het KUIFJE een stuk geaktualiseerd hebben, ik zou bijna zeggen die het KUIFJE de 20ste eeuw hebben binnengeleid. Proficiat voor de vlotte manier waarop zij met kennis van zaken spreken over vooral strips en muziek. De taal die hier gebruikt wordt steekt schril af tegen het betuttelende, stuntelige taaltje dat in de andere artikels nog steeds gebruikt

TRACIE

FAR FROM THE HURTING KIND

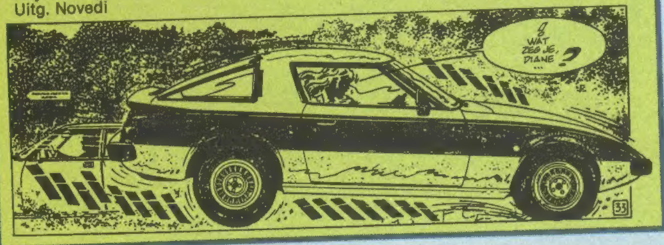
Respond/A&M RRL 502

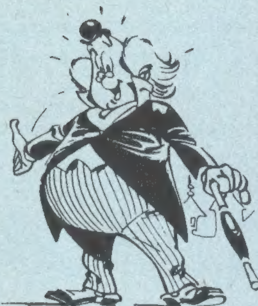
Tracie is dom. Maar zij heeft stem. Die twee eigenschappen moeten Paul Weller behaagd hebben. Het feit alleen al dat hij in het populaire, puberale muziektijdschrift **Smash Hits** in plaats van in de meer gerenommeerde rockbladen als **New Musical Express** of **Melody Maker**, een advertentie voor een «backing-vocal» plaatste, verklaarde al zijn doel: geen anarchie in de gelederen, Weller wil zijn personeel kneden naar zijn hand. Tracie zong mee in de zwanezang van The Jam, hun laatste single **Beat Surrender**, en mocht van dan af Wellers nieuwe projekt The Style Council begeleiden. Weller heeft ook nog een platenfirma, Respond, en die heeft artiesten nodig. Dus waarom Tracie niet? Dat idee lukte aardig met de hitsingles **The House That Jack Built** en **Give It Some Emotion.**
Daarom een LP. Mede omdat Tracie en Paul Weller met **Far From The Hurting Kind** zich willen verzekeren van een plaats in een eerbiedwaardige traditie, nl. de grote dames van het Engelse chanson, zo heerlijk geparodieerd door die andere Tracey, Ullman. Naast Cilla Black, Dusty Springfield, Marianne Faithfull, Petula Clarke, Christine McVie moet Tracie momenteel nog wel de duimen leggen. Dat komt in de eerste plaats door de songs. De meeste nummers — een kruising van pop, jazz en easy listening — zijn te mager. Ze drijven ofwel op één enkel ritmepatroon, lijken op vroeger Respond-produkten (bij **What Did I Hear You Say** verwacht je elke keer **The House That Jack Built** te horen en **Far From The Hurting Kind** zelf is een rip-off van de eerst Style Council-single **The Money-Go-Round**) en gaan gebukt onder een oeverloos matte produktie. Bij sommige up-tempo nummers zoals **Dr. Love** en **Than You** vliegt Tracie erin, maar ze wipt er al vlug weer uit, want zelfs met haar mooi keelgeluid redt ze Wellers kompositierestantjes niet. Uitzondering voor **Spring, Summer, Autumn**, een brok melancholie voor piano en stem en bij Tracie's interpretatie van het Costello-nummer (**I Love You**) **When You Sleep** en de slow **I Can't Hold On 'Till Summer** tintelen de fraseringen en hikken de tremelo's. Ontroering alom dus. Snif!
Maar Tracie bezit nog niet de pit om een minderwaardige song te overklassen. **Far From The Hurting Kind** doet wel vermoeden dat het poppenvrouwtje over grote zangkwaliteiten beschikt. Om die te bevestigen zal ze wel wijzer moeten worden.

RONNIE HANSEN
De eerste vijf minuten

«De eerste vijf minuten»... Vertel mij wat! De eerste vijf minuten van de werkweek, bijvoorbeeld. Gruwel en verschrikking. Bevende handen, dichtgeknepen keel, koud zweet, de ene sigaret na de andere... Stress? Hoezo, stress? De eerste vijf minuten zijn altijd doorslaggevend. Onder het motto «goed begonnen, half gewonnen» bepalen zij of er van de rest van de dag/klus/konversatie al dan niet iets terecht komt.
Op het voetbalveld beslissen zij dikwijls over winst of verlies. Het overwinnen van onzekerheid of zelfs faalangst, het uittesten van de mogelijkheden en de mekanismen, uitlopend in de eerste geslaagde voorzet of een-twee, in de eerste geslaagde aanvalsaktie of suksesvolle verdediging of kordate tussenkomst van de «scheids», de eerste vijf minuten zijn voor iedereen even belangrijk.
De stress van topsporters bij het begin van een belangrijke wedstrijd staat nochtans niet echt centraal in dit nieuwe album van Ronnie Hansen. Het is een vlot verteld verhaal naar een aannemelijk scenario, wat al niet te dikwijls voorkomt bij dit soort strips. Op grafisch vlak is Ray Reding de laatste vijftien jaar niet meer geëvolueerd. Hij heeft wel, zoals zovelen, de mogelijkheden van de epidiascoop ontdekt en dat merk je dan ook in de decors.

Ronnie Hansen
«De eerste vijf minuten»
Ray Reding/Françoise Hugues
Uitg. Novedi

wordt. Een frisse wind in een blad dat dreigt de tijd aan zich te laten voorbijgaan. Begrijp me niet verkeerd: ik ben het heel dikwijls niet eens met bv. plaat- en stripbesprekingen, maar ik lees ze graag omdat ze eerlijk zijn. Zo. Dat wou ik even gezegd hebben. Verder wens ik jullie «van alles watters» een voorspoedig 1985 en ik hoop dat jullie experiment kan voortgezet worden.

Renée Claessens
Overijse

De voltallige ploeg van Van alles wat — wij allebei dus — ligt voortaan aan je voeten, Renée. Drie dergelijke brieven per week zouden het leven een stuk draaglijker maken.
TOT VOLGENDE WEEK!

LEZERS, DEZE RUBRIEK IS SPECIAAL VOOR JULLIE BESTEMD. SCHRIJF ONS EEN BRIEFJE ALS JE DAAR ZIN IN HEBT. JE HOEFT VOOR ONS NIET OVER STRIPS TE SCHRIJVEN. OVER IETS ANDERS MAG OOK. DEZE RUBRIEK HEET NIET VOOR NIETS VAN ALLES WAT!
Onze Nederlandse vrienden en vriendinnen kunnen terecht op:
Postbus 77
2040 AB ZANDVOORT
Belgische lezers en lezeressen kunnen schrijven naar:
P.-H. Spaaklaan 1-11
1070 BRUSSEL
OP DEZE ADRESSEN KAN JE OOK TERECHT MET JE KLEINE ADVERTENTIES, ALS JE EEN PENNEVRIEND(IN) ZOEKT, ALS JE EEN OF ANDERE EVENEMENT (zoals signeernamiddagen, stripdagen en wat weet ik nog meer) WIL AANKONDIGEN. DAT LAATSTE WEL MINSTENS ZES WEKEN OP VOORHAND. OPNAME VAN DEZE DINGEN IN VAN ALLES WAT IS GEHEEL GRATIS!

POPMUZIEK

RED. GEORGE MARTIN
HET SPECTRUM UTRECHT/ANTWERPEN
350 BLZ. - 950 FR.

1984 was een heel goed jaar voor popboeken en dat pikten we dan ook even mee. Gaf Simon Frith in **Rock — Sociologie van een nieuwe muziekcultuur** een gefundamenteerde, theoretische onderbouw van het rockfenomeen, in Popmuziek, onder redaktie van George Martin, de Beatleproducer, worden de praktische aspekten van de rock belicht.
Het is wel dezelfde Simon Frith die het eerste hoofdstuk van **Popmuziek,** *Populaire muziek 1950-1980,* voor zijn rekening neemt. Hierin verklaart hij de belangrijkste rocktermen en plaatst ze in hun historische kontekst. Natuurlijk degelijk, maar we missen toch het aanstippen van de invloed van de zogenaamde cold wave bands — Cabaret Voltaire, The Cure, Joy Division — of de industriële muziek — SPK, Throbbing Gristle — op de hedendaagse muziekstromingen.
Daarna volgt een zeer ruim en gedetailleerd overzicht van «*Muziek schrijven en arrangeren*», met bijdragen van Jimmy Webb, Paul McCartney, Paul Simon, Sting en George Martin zelf; «*Het uitvoeren van muziek*» waarin alle ekspressiemiddelen — van menselijke stem via synthesizers en liveoptredens tot video's toe — d.m.v. getuigenissen de revue passeren; een hoofdstuk «*Muziek opnemen*» waarin beroemde producers zoals Phil Ramone, Christopher Neil en Quincy Jones aan het woord gelaten worden en «*De Muziekindustrie*», de papieren en kommerciële wereld achter de rockslag, met vooral boeiende artikels van Richard Branson over de talentenjacht bij Virgin en Chris Wright over ontstaan en groei van het Chrysalislabel.
Popmuziek is een konsumentenboek, hapklaar voor het gebruik. Over: hoe bouw ik een opnamestudio, hoe benader ik het best een platenfirma, hoe maak ik een goede song. In de wat steriele, belerende toon schuilt het enige tekort, nog versterkt door de vormgeving die «**Jongens en wetenschap**»-achtig aandoet. Dat geeft een effekt van «een kursus popmuziek in tien lessen». Die droge, dikwijls emotieloze benadering van de rock wordt ruimschoots gekompenseerd door de hoeveelheid informatie die je de maag ingestompt krijgt. Nu weten we tenminste dat Roddy Frame van Aztec Camera een dobro-gitaar gebruikt, dat Lulu in de **Prins Charming**-clip van Adam Ant speelde en dat **I Lost My Little Girl** de eerste kompositie van Paul McCartney was.

POPMUZIEK
HANDBOEK OVER DE WERELD VAN DE POPARTIEST,

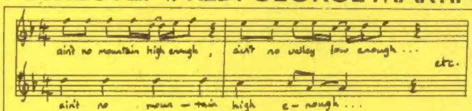

OVER ZELF SPELEN EN SAMENSPELEN, DE INSTRUMENTEN, COMPONEREN EN ARRANGEREN,

OVER RADIO, TV, CONTRACTEN, MANAGERS EN MAATSCHAPPIJEN, GESCHREVEN DOOR ARTIESTEN. RED. GEORGE MARTIN

ROODOOG

GORDON BESS

